

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:

celo leto	K 24—
pol leta	12—
četrt leta	6—
na mesec	2—

v upravnishtvu prejemam:

celo leto	K 22—
pol leta	11—
četrt leta	5-50
na mesec	1-90

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5 (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izbaja vsak dan svojo izjemno nedeljo in praznike.

Inserti veljajo: peterostopna petletna vrsta za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Parte in zahvala vrsta 16 vin. Poslano vrsta 20 vin. Pri večjih insercijah po dogovoru.

Upravištvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserti itd. to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:

celo leto	K 25—
pol leta	13—
četrt leta	6-50
na mesec	2-30

za Nemčijo:

celo leto	K 30—
za Ameriko in vse druge dežele:	
celo leto	K 35—

Vprašanjem glede inseratov se naj priloži za odgovor dopisnica ali znamka. Upravištvu (spodaj, dvorišče levo), Knaflcova ulica: št. 5 telefon št. 85.

Državni zbor.

Poljaki in vlada. — Službena pragmatika. — Brambni zakon. — Razpad »Enotnega češkega kluba«. — Seja.

Dunaj, 19. junija.

Minister Dlugosz se je vrnil danes z avdienco kot cesarjev posel. Vlada je odklonil demisijsko poljskega zaupnika ter mu podelil, naj poskusi vse, da se odvrne kriza, katero smatra vladar za nepotrebno in lahko rešljivo, ako pokaže poljski klub le nekoliko popustljivosti in prizanesljivosti napram ministru, ki je imel najboljšo voljo, katerega parlamentarne skušnje pa so še premlade, da bi ga obvarovale vsake državniške hibe.

Takoj po vrnitvi ministra Dlugosza se je vršila konferenca pri grofu Stürgkhu in ministrski predsednik je stavil nove propozicije, ki naj spravijo afero s sveta. V poljskih krogih se je sicer tudi napram posredovalnim predlogom grofa Stürgkha pojavljali precej radikalni odpor in še v poznih popoldanskih urah se je splošno pričakovalo, da pride do demisijske celega kabineta.

Toda med tem so se vršile v kuloarjih važne konference med voditelji Poljskega kluba in zastopniki Nemcev in Čehov. Zlasti prvi so opozarjali Poljake na politično dalekosežnost njihove protivladne akcije, predložili so jim možnost, da čakajo velike stranke na moment, ki bi jim omogočil vstop v večino in da ni nemogoče, da se vladi ponudi rusinsko - češko - jugoslovanska koalicijska, da nadomesti Poljake. Poljska akcija proti vladi bi se v takih okoliščinah prav lahko ponesrečila, in igra bi bila za Poljake dvakrat zgubljena. Minister Heinold in z njim celi kabinet — izvzemši poljske ministre — bi ostal, Poljaki pa bi bili potisnjeni v — opozicijo, odtrgani takoreklo od korenin njihove lastne politike. Na drugi strani so svarili Čehi pred parlamentarnimi komplikacijami ter navajali Poljakom vzgleda, da trenutna zmaga v politiki ne zagotavlja vedno tudi faktičnega uspeha.

Te politične argumentacije so vplivale jako globoko. Ob 6. uri se je sestala parlamentarna komisija Poljskega kluba in trdi se, da se vrnejo

poljski voditelji iz svoje posvetovalnice z večjo miru in sprave v roki. V tem slučaju dobi minister Dlugosz posebno laskavo cesarsko lastnoročno pismo, v katerem odkloni vladar njegovo demisijsko ter pohvali tudi vrle Poljake, baron Heinold pa bo in camera caritatis, parlamentarne komisije Poljskega kluba, prosil odpuščanja in obljubil, da se poboljša. — V tem slučaju bo jutri Poljski klub moral proglasiti, da je danes zgubljeno zaupanje v ministra Heinolda zopet — našel.

Parlamentarni pesimisti pa tik pred odločitvijo o celem vprašanju še vedno trde, da se položaj ne da več skrpati in da je usoda kabineta zapetena. Toda pomalo se potapljajo njihovi glasovi v naraščajočem optimizmu.

Današnji dan je tudi sicer za avstrijski parlament velepomemben. Po dolgih tednih je zbornica dokončala težavno in zapleteno zakonodajno delo službene pragmatike. Skoraj soglasno je bila predloga, po večini v smislu sklepov odseka za državne nastavitve, v II. in III. branju sprejeta. Današnjega glasovanja so se udeležili — kakor smo že brzojavno poročali — tudi naši klerikali. Desavuirali so s tem slovenskega voditelja dr. Korošca, ki je dejal, da je komedija in švindl se udeležiti debate in glasovanj, čim je enkrat vlada izjavila, da je službena pragmatika v obliki odsekovih predlogov za njo nesprejemljiva in s svojim votom so s slovesno preklicali svojo dosedanj taktiko. In kakor je to že narava naših klerikalcev: dr. Korošec sam se je protiklerikalne demonstracije krepko udeleževal.

Moti se seveda oni, ki misli, da so se klerikali spreobrili. Pravi povod njihove današnje taktike je marveč najgrša demagogija. Hočejo se pred javnostjo pokazati, da so se zavzeli za pravice najsiromašnejših med državnimi nastavitvami (glasovalo se je danes o poglavlju glede državnih slug) in zato so mirno požrli, kar je dr. Korošec pred dobrim tednom sam na to »komedijo in švindl« napljuval.

Z uvodnim referatom posl. Sommerja je pričelo danes II. branje obeh brambnih zakonov. Med prvimi govorniki sta se nahajala dva Jugoslovana, poslanca Biankini in Žitnik.

Prvi je zlasti apeliral na zbornico naj ne pripusti, da uvede novi brambni zakon s svojimi določbami glede vojne mornarice za celo Dalmacijo pravcato izjemno stanje. Drugi je našel marsikatero primerno kritično besedo za hibe novih zakonov, toda slišali smo besede, tam kjer je bilo posl. Žitniku pokazati dejanja — v brambnem odseku —, tam pa gospoda notranjskega zastopnika ni bilo. Prav čudno so dirnili tudi izvajanja slovenskega poslanca o službenem jeziku, izvajanja, kakršna smo vajeni slišati le iz nemških ust.

Pomemben dan je danes za češko delegacijo. Enotnega češkega kluba ni več. V popoldanski njegovi plenarni seji je bil s 44 proti 21 glasovi sklenjeno, da naj glasuje klub za brambne predloge. Radikalci so na to podali predlog, da se klub z ozirom na dejstvo, da je podrl svoj opozicijski temelj, razdruži. Ta predlog je propadel z 39 : 17 glasovom. Toda neposredna posledica tega glasovanja je izstop narodno - socialne frakcije, kateri bo najbrž sledila tudi Masarykova skupina ter s tem delitev dosedaj enotno organizirane češke delegacije v dva nasprotna stabora. V kateri formi se to zgodi, to danes še ni določeno.

Iz teka današnje seje je navesti:

Debat o brambni reformi je uvedel poročevalec dr. Sommer ter priporočal, naj jo zbornica sprejme.

Minoritetni poročevalec Leuschner je izjavil, da je celi zakon prepojen najsmotnejšega razrednega duha. Posl. Spadaro je zahteval, naj se uvede za mornarico triletna služba.

Posl. dr. Gross je zahteval, da mora zbornica sprejeti predlog, ne samo z ozirom na lastno korist, temveč tudi z ozirom na zaveznico, nemško državo.

Posl. Biankini je označil debato o zakonu, o katerem že vsakdo vnaprej ve, da mora biti neizpremenjen sprejet, kot nepotrebno, da, kot smešno. Več nego sto let so avstrijske vlade zanemarjale Dalmacijo, kar so tudi priznali ministrski predsedniki Beck, Bienenrth in Gautsch. Pred petimi leti se je vladi vendarle začela vzbujati vest ter je

sestavila lep program za ekonomično povzdigo Dalmacije, kar se je pa dozdaj zgodilo, ni drugega nego dobitine. Glavne točke programa so ostale na papirju. O ministerialni komisiji, ki naj izvede ta program, se nič ne sliši. V komisiji tudi ni nobenega Dalmatinca. Dalmacija še do danes nima železniške zveze z Avstrijo. Govornik je izjavil, da bo prej prišel v svojo domovino z aeroplanom nego pa z železnico. Nadalje je zahteval, naj se uvede za mornarico triletna služba. Rekel je, da smatra kot dolžnost zbornice, da ne sprejme zakona, ker ni bil v ogrski zbornici ustavno sprejet. Končno je protestiral proti brutalitetam, pod katerimi ječe Hrvati pod diktaturo Cuvajeva, in je apeliral na ljudsko zbornico, naj vendar že enkrat dobi sredstva, s katerimi se bo napravil konec tem razmeram.

Posl. Žitnik je obžaloval, da se mora zakon tako hitro rešiti. Končno je pa izjavil, da bo glasoval za zakon navzlic vsem njegovim nedostatom.

Debat je bila nato prekinjena. Nato so razpravljali o najnem predlogu posl. Schurfa in Wedre o reviziji zemljiškokadavčnega katastra in vrstitev vinogradov z ameriškimi trtami v nižji bonitetni razred, posl. Kemetterja glede povrnitve posojil, ki so se dovolila vinogradnikom vsled trne uši v okrajih Liesing, Mödling in Baden, in pa končno o najnem predlogu posl. Jarca glede plačanja posojil, dovoljenih vsled trne uši, in glede pospeševanja vinoreje.

Nato je bila seja zaključena.

Šuklje o dež. financah.

II.

Šukljeta brošura se bavi z narodno - napredno stranko le malo in le mimogrede. To je naposled naravno. Brošura ne razpravlja o preteklosti deželne uprave, marveč o sedanjosti in o prihodnosti — v sedanjem času je pa narodno - napredna stranka manjšina, in sicer manjšina brez pravic, ki jo je brutalnost klerikalne večine oropala vsakega vpliva. To je tudi ena izmed kranjskih specijalit, da malenkostna, samo od vladne mišlosti živeča večina sistematično bojkotira tiste, ki reprezentirajo oni del

prebivalstva, kateri plačuje vsaj dve tretjini vseh deželnih naklad.

Šuklje je v svoji brošuri razkril prezanimivo stvar, da dobiva namreč kmet od dežele vse to v gotovem denarju nazaj, kar ji daje na dokladih. Še precizneje povedano, pomeni to: kar vsi kmetje skupaj, klerikalni in napredni, plačujejo deželi na dokladih, to razdeli deželni odbor samo med klerikalne kmete, samo med protežirance klerikalne stranke, kajti napredni kmetje ne dobe ničesar, ti so bojkotirani, kakor mestni prebivalci, za te nima deželni odbor nič denarja. In kakor priča cestni zakon, hočejo klerikalci naprednjakom naloziti še večja bremena in izprešati iz njih še večja plačila za deželo, da bi mogel deželni odbor še več denarja razdeliti med svoje ljudi, med stebre klerikalne stranke na kmetih. Z bedo in z lakoto mestnega prebivalstva hočejo klerikalci pomagati takim ljudem, ki jih potrebuje klerikalna stranka, da se vzdrži na krmilu. — Anarhisti imenujejo svoje roparske atentate eksproprijacijo s pomočjo bomb — slovenski klerikalci bi lahko imenovali svoje početje: eksproprijacija z zlorabo poverjene moči. Krivice, ki jih dela klerikalna stranka vsemu naprednemu prebivalstvu na Kranjskem, kriče do neba. V teh krivicah se zrcali tako nečloveška krutost, da je naša pravica in naša dolžnost, pozabiti na vse človeške oziro.

Kaj pa očita Šuklje narodno - napredni stranki? Nič drugega ji ne more očitati, kakor da je bila v dobi slovensko - nemške večine v deželni zboru skop. Dolga leta so dr. Šusteršič in njegovi pajdaši gremili po celi deželi proti slovensko - nemški koalicijski, da zapravljajo deželni denar in da lahkomišelnost in potratnost gospodari. Na vsaki priiznici so to peli, skoro v vsaki spovednici so to šušljali, šlo je od hiše do hiše po celi deželi. In vse te govornice so bile nesnovane in iz trte izvite laži, kakor to zdaj Šuklje sam priznava, pišo: »Ne v potratnosti, povsem nasprotno, v pretirani skoposti ježi glavna krivda prejšnjega deželnega odbora!«

O kaki zapravlivosti prejšnjega deželnega odbora torej ni več govora — zdaj je prejšnji deželni odbor samo še na glasu, da je bil skop. Mejo, kje začenja skopost in kje neha previdna štedljivost, se pač na las natančno ne da določiti. V zasebnem

LISTEK.

Lepi striček.

(Bel - Ami.)

Francoski spisal Guy de Maupassant. — Prevel Oton Župančič.

Drugi del.

(Dolje.)

Ostalo ni niti koščka slaščice, niti kaplje šampanjca, sirupa ali piva, nič bonbonov, nič sadja, na svetu ni ne. Vse so bili izpraznili, pograbili do cepera.

Vse podrobnosti so hoteli izvedeti od slug, ki so delali kisle obraze, da bi zadušili smeh, ki jih je na skrivnem lomil.

»Dame so bile nasilnejše od moških,« so razkladali, »basale so se z jedjo in pijačo — če si le niso pokvarile želodcev...« Rekel bi, da poslušaj pripovedovanje prebivalcev oplenjenega in opustošenega mesta o vojnem času.

Kar lepo oditi je bilo treba. Gospodje so žalili vsak svojih dvajset frankov, ki so jih bili darovali za dobrodelni namen; ogorčevali so se nad onimi, ki so bili ostali zgoraj in se izmuznili brez vsakega plačila.

Dame - pokroviteljice so bile nabrale preko tritisoč frankov. Po

odbitku vseh stroškov je ostalo sirotam šestega okraja dvesto dvajset frankov.

Duroy je peljal Walterjevo obitelj k svojemu landavcu. Ko so se vračali domov in je sedel ravnateljici nasproti, je ujel še enkrat njeno milo, begajoče oko, ki se mu je zdelo malo vznemirjeno. Pomislil je: »Bogme, stavim, da zagrabi!« In nasmešnil se je, ker je spoznal, da ima res srečo pri ženskah, zakaj gospa de Marelle ga je po vsej priliki blazno ljubila, odkar sta obnovila svoje ljubimkajpe.

Židane volje je prišel domov. Madelena ga je pričakovala v salonu.

»Novic imam,« je dejala. »Maroška afera je vedno bolj zamotana. V par mesecih bi utegnili poslati Francija tja dol ekspedicijo. Na vsak način pa se je treba tega prijeti, da vržemo ministrstvo, in Laroche izrabi priliko, da prevzame vnanje zadeve.«

Du Roy, da bi ženo podražil, se je delal, kakor da ničesar ne verjame. Taki tepci pač ne bodo, da bi ponovili neumnost, ki so jo bili napravili v Tuniziji.

Toda ona je nestrpno skomignila z rameni:

»Če ti pravim, da bodo! Če ti pravim, da bodo! Ali res ne uvidiš, da je to zanje važno denarno prasanje? Dandanes, dragi moj, se v političnih zapletkih ne pravi več: »Po-

vej mi žensko,« temveč: »Povej mi kupčijo!«

Zmrmral je: »Pà!« — prezirljivo, da bi jo razjezil.

Res je vzrasla: »A, beži, ti si prav tako naiven, kot Forestier.«

Hotela ga je užaliti in je pričakovala, da vzkipi. On pa se je nasmešnil in je odgovoril: »Kaj Forestier, ta goljufani mož!«

To ji je seglo v živo, in zamrmrala je: »Veš kaj, Georges!«

On se je zlobno namrdnil in je povzel: »No da, kaj? Ali mi nisi prižnala, oni večer, da si Forestierja goljufala?«

In pristavil je: »Ta revček!« — v najpomolnejšem tonu.

Madelena mu je pokazala hrbet, zdelo se ji je za malo, da bi mu odgovorila; potem, ko sta minuto molčala, je povzela: »V torek bomo imeli goste: gospa Laroche - Mathieu pride na dine z vikonteso de Perce-mur. Ali ne bi povabil ti Rivala in Norberta de Varenne? Jaz pojdem jutri k gospe Walterjevi in gospe de Marelle. Nemara pride tudi gospa Risolin.«

Zadnje čase je sklepala razne zveze, posluževala se je političnega vpliva svojega moža, da je — hoče noče — privabila k sebi žene senatorjev in poslancev, ki so potrebovali opore pri »Vie française«.

Du Roy je odgovoril: »Prav. Jaz prevzamem Rivala in Norberta.«

Bil je zadovoljen in si je mel roke, zakaj našel je dobre klešče, da bo ščipal svojo ženo in dajal duška svoji pritajeni jezi, svoji nejasni in pekoči ljubosumnosti, ki se mu je zaplodila v srcu izza onega izleta v boulognski gozd. Poslej ne bo več omenil Forestierja, ne da bi pripomnil, da je bil goljufan. Dobro je čutil, da mora to Madeleno naposled razkačiti. In tisti večer je našel pač desetkrat priliko, da je izpregovoril z ironično dobrodušnostjo ime »tega goljufanega Forestierja.«

Sedaj ni rajnika več mrzel; maščeval ga je.

Njegova žena se je delala, kakor da ne sliši in se je ravnodušno smejala.

Drugi dan, ko je kanila iti vabit gospo Walterjevo, jo je hotel prehiteti, da bi našel ravnateljico samo in videl, ali se je res zanj ogrela. To se mu je zdelo zabavno in mu je laskalo. Potem pa... čemu ne?... če bi bilo mogoče...

Takoj od dveh se je oglasil na bulvarju Malesherbes. Povedli so ga v salon. Čakal je.

Gospa Walterjeva je prišla in mu prožila z veseljem zanosom roko. »Kakšen dober veter vas je pri nesel?«

»Ne veter, marveč želja, da bi vas videl. Neznana sila me žene k vam, sam ne vem, zakaj, kajti povedati vam nimam ničesar. Prišel

sem, evo me! Ali mi oprostite ta rani obisk in mojo odkritosrčnost?«

To je govoril v galantnem in obestnem tonu, s smehljajem na ustnicah in z resnobo v glasu.

Bila je presenečena, nekoliko je zardela in je zajecjala: »Ampak... res... ne razumem... čudno se mi zdi...«

Pristavil je: »Izpovedal sem se vam z veseljem obrazom, da vas ne bi prestrašil.«

Sedla sta drug poleg drugega. Ona je prišla stvar od šaljive plati.

»Torej izpoved... resna?«

»Resna! Lejte, že davno bi vam bil rad to povedal, zelo davno. Toda nisem si predrznil. Pravijo, da ste tako strogi, tako trdi...«

Ona se je bila zopet zbrala in je odgovorila:

»In zakaj ste si izbrali današnji dan za to?«

»Sam ne vem.« — Potem pa s podmolkljim glasom: »Ali pa mar zato, ker mislim od sinoči samo še na vas.«

Prebledela je in je jecljala: »Ah, pustimo otročarije in govorimo o čem drugem.«

A on se je bil spustil tako nenadoma k njenim kolenom, da se je ustrašila. Hotela je vstati; a siloma jo je tiščal na stol z obema rokama, ki jih ji je bil ovil okrog pasu in je ponavljal s strastnim glasom:

(Dolje prihodnjik.)

življenju je še previdno šteditelj tisti, ki s svojimi rednimi dohodki, brez dolgova, izhaja in za slabe čase še kaj na stran položi, skop pa je tisti, ki le gleda, da bi kar največ nagrabil in niti samemu sebi še tega ne privoščil, kar mu je potrebno. Sodeč po tem merilu, se pač ne more reči, da je bil prejšnji deželni odbor skop, nego do skrajnosti previden in šteditelj. Varoval je deželo pred dolgovimi kolikor se je dalo — popolnoma brez dolga ni mogel izhajati — sicer pa vse storil, da porabi deželne dohodke pametno in v občo korist. Seveda svojih pristašev ni subvencioniral, kakor dežajo klerikalci, razločkov po političnem prepričanju pri podeljevanju podpor in del in tudi razmetaval ni denarja za namene, ki ne spadajo v okvir deželnega delokroga. Danes smo pa tako daleč, da klerikalni kmet, če v svoji stranki kaj velja, še vrta svojega stranišča na lastne stroške ne popravi, marveč hoče imeti za to deželno podporo.

Kakšna je bila skopost prejšnjega deželnega odbora, to je na kratko pokazal že dr. Triller pri zadnji proračunski razpravi. Ta prejšnji deželni odbor je deželne redne stroške pokrival z rednimi dohodki in izhajal, dajši je moral naložiti vsako leto 40 tisoč kron za vseučiliški zaklad in dati 50.000 K za garancijski zaklad Dolenjskih železnic. Ta deželni odbor je izvršil melioracijsko kulturno delo, katero se je dosedaj sploh izvršilo na Kranjskem, to je regeneracija vinogradov. »To je bilo milijonsko delo in efekta te deželno kulturne melioracije, tega efekta današnja večina še dolgo ne bo mogla doseči.« je zaklical dr. Triller klerikalni večini in ta je morala — molčati. Kako je prejšnja slovensko - nemška večina skrbela za kmetijski stan in za deželno kulturo, to je dr. Triller dokazal s številkami. Za deželno kulturo je slovensko - nemška koalicija izdala:

l. 1899	319.000 K
» 1900	300.000 »
» 1901	373.000 »
» 1902	444.000 »
» 1903	426.000 »

V dobi klerikalne obstrukcije, ko je imel deželni odbor vezane roke, seveda ni mogel tako delati, a vendar je za deželno kulturo izdal:

l. 1904	273.000 K
» 1905	151.000 »
» 1906	303.000 »
» 1907	109.000 »

in to leto tudi prispevke iz melioracijskega zaklada.

Tako je delala prejšnja večina — tako je skrbela za kmetijski stan, seveda ne za posamezne rogovileže! A leta 1907., v dobi slovensko - nemške koalicije, je zaključni račun izkazal primanjkljaja le 13.974 K, proračun za leto 1912. pa obeta čistega primanjkljaja 1.658.814 K.

Ne, prejšnji deželni odbor ni bil skop, nego samo previden in pameten šteditelj, a je za kmetijski stan stokrat koristnejše deloval, kakor sedanjí klerikalni deželni odbor, ki razmetava denar in je spravi deželo na rob prepada.

Trboveljska premogokopna družba in slovenski živelj.

Neštetokrat se je iz posameznih krajev čul v javnosti glas, kako teroristično nastopajo izvršujoči organi trboveljske družbe, nasproti slovenskemu življu; osobito se to opaža v Hrastniku, Zagorju in zadnji čas tudi v Trbovljah.

»Ali bi se pa Rienzí sprijaznil s tako zmerno in dobro preudarno ustavo?«

»Kaj pa potem? Čemu nam pa treba Rienzija?« je vzkliknil Bruttini. »Rienzí naj gre zopet na potovanje na Češko!«

»Počasi, počasi,« je dejal Montreal. »Jaz še ne obupam. Vsak očitni odpor proti senatorju bi samo povečal njegovo moč. Ne, ne! Ponižajte ga, pustite barone zopet v mesto in postavite potem svoje pogoje. Potem boste lahko krasno vzdrževali ravnotežje med obema strankama. Da pa zavarujete svojo novo ustavo proti obema strankama, dobite lahko dovolj vojakov in vitezov; podelite jim neko dostojanstvo v velikem Rimu, da bodo v vašo obrambo vzdrževali kar treba konjenikov in pešakov. Nas, kar nas je onkraj Alp doma, sodijo dostikrat krivično, ker nimamo častnega počivališča. Potniki smo... Če bi jaz...«

»Da — če bi vi, plemeniti Montreal —« je rekel Vivaldi.

Družba je v brezspalni pozornosti nekaj hipov molčala — tedaj je na enkrat globoko in slovesno zapel veliki zvon na Kapitolu.

»Čujte!« je dejal Vivaldi. »Zvon naznanja usmrčenje — to je nenavadna ura.«

»Ali — saj se senator vendar ni še povrnil,« je vzkliknil prebledeli Pandolfo di Guido.

Sredstva, ki jih vporabljajo ravnatelji družbe proti nam domačinom so naravnost vnebovpijoča. V sredstvih niso izbirčni in vse eno jim je, če je delavec, uradnik, paznik, trgovec, obrtnik, gostilničar ali drugo, samo da vidi v njem zavednega Slovence, ki noče slepo plavati z germanskim valom »od Belta do Adrije«. Te hočejo uničiti, pri tem pa ji pomagajo ti ravnatelji, ki so slučajno nastavljeni družbe, vseh močnih sredstev, pečajo pa se več s politikom, katero jim diktira »Volksrat«, kakor pa s službenimi razmerami. Saj jim je vse eno, če ima družba prav pri tem izgubo, kar se je že neštetokrat pokazalo.

Za danes vzemimo Zagorje in nekoliko Hrastnik. V Zagorju je hotela »Südmárka« s pomočjo trboveljske družbe ustanoviti nemško kolonijo. Družba je dala takratnim in ravno tako daje tudi sedanjim nositeljem nemške misli na razpolago vse lokale in tudi gmotno podpira njihovo stremljenje, samo da bi iz domačinov prevstvarili nemški živelj, ki pa se kljub izdatni podpori vendarle ni mogel okrepiti.

Danes je prišla družba, najbrže po nasvetu »Volksrata« na idejo, da vendar še ni vse izgubljeno, saj imamo bankerotno steklaro — to dajmo v našem zagrizenim renegatom iz Hrastnika in ti bodo kot pionirji stavili pilote za nemški most preko slovenske zemlje, čež par let pa bo Zagorje pokorno, kajti opora, katero imamo v osebi voditelja delavstva, bo največ izdala.

Pri celem jako dobro naštudiranem načrtu, pa tudi niso pozabili, da je neobhodno potreba zavedno slovensko trgovstvo ubiti. Zato so izpleli vrvi, s katero bodo obesili zadnjega slovenskega trgovca v Zagorju, Trbovljah in Hrastniku. Čuje se, da bodo vsa rudniška konsumna društva prodajala svojim konsumentom po lastni ceni, ker so uverjeni, da bo potem slovenski delavec obrnil hrbet slovenskemu prepričanju. Potem bodo slovenski trgovci eden za drugim izginili s površja — in takrat se bode zopet lahko skubilo ubogo slovensko paro z obema rokama.

Mi bi gotovo z veseljem pozdravljali, če bi se današnja draginja življ znižala, a, ker vidimo tu v ozadju čisto druge prozorne načrte, odločno protestiramo proti takemu nesramnemu gospodarskemu atentatu na slovensko trgovstvo. Danes mora pač vsakdo vedeti, da ni mogoče trgovcu prodajati vlečano slanine prve vrste po 1 K 35 v za kg in moko tudi prve vrste po 24—28 vinarjev itd.

Od kod neki ta nenadna naklonjenost napram Slovincem? Mogoče, da ima tu v ozadju tudi »Südmárka« svojo radodarno roko, vsaj je znano, da je tam, kjer se gre za pomenčevanje, jako radodarna ter ne štedi s tisočaki.

Poskušali so že dostikrat proti zavednim Slovincem, ki so bili in so uslužbeni pri rudnikih, z raznimi šikanami in celo odstavili so od službe brez vsakega vzroka vestnega uradnika, paznika in delavca, samo zbog tega, ker se je zavedal, da je rojen Slovenec, ter da noče izdati svojega materne jezika na ljubo njegovemu predpostavljencu, ki je ravno tako plačan od velekapitala, kot zadnji delavec pri družbi.

Zagorje je v tem oziru največ trpelo. Žal, da se ni vsak posamezni slučaj takoj poročal slovenski javnosti. Smo pač Slovenci še vedno su-

ženjaki narod, ki vsaki udarec, katerega nam zada tujec, mirno prenašamo ter se pri tem tolažimo, da bode že bolje. Tako bi bila vsaj danes slovenska javnost o tem podučena, kako trboveljska premogokopna družba, katere črpa iz slovenske zemlje ogromne zaklade izključno s slovenskimi močmi, postopa z nami Slovinci, kateri opravljajo nje suženjski posel za malenkostno odškodnino...

Poglejmo nazaj za par let. Prišlo pred 27 leti so ošabno poletovali nemški turnarji v lepo romantično zagorsko dolino in pri tej slavnosti je takratni ravnatelj s strogim ukazom zbral slovenske premogarje, da so morali nastopiti v rudarski uniformi za stafažo turnarjem. Ni pa se jih usmilil, da bi jih (pri takratni skromni plači 1 K 60 v) vsaj malo pogostil; morali so stati v kordonu kot vojaki ter stražiti z lačnim želodcem grofovske gostije nemških turnarjev. In to pogoščenje je šlo na račun trboveljske premogokopne družbe.

Vendar pa je bilo to dobro, da so tako zaničevalno prezirali po njihovem manj vredni slovenski živelj, kajti še isti dan se je zbudil gnjev nad to predrzno ošabnostjo — še istega dne so morali turnarji bežati iz Zagorja...

To so pa izrabili plemeniti slovenski značaj, katere že danes krije hladna zemlja, da so pričeli buditi slovensko nevedno maso, ter jo navduševati, da so za vsigdar izgnali prevzetne vsiljivce Nemce iz Zagorja.

A vkljub temu se še niso odpovedali svoji skromni po Zagorju. Posecati se nas ne upajo več javno, pač pa spuščajo svoje ostre pušice od zgoraj na nas. In res dovoljkrat zadenejo v srce najbolj kremenitega značaja, toda obupali vkljub temu ne bomo.

Pred 10. leti je bil imenovan v Zagorju za ravnatelja inž. Schüller; prevzel je zapuščeno od Wressnigga (ki je v krstni knjigi vpisan za Breznika). Delal je veliko bolj previdno, kot njegov prednik. Ta je iz cele Koroske, Gornje Štajerske in drugod, po nasvetu »Volksrata« nastavljal ter priporočal samo nemške uradnike in paznike, in nezmožne paznike imenoval za uradnike, pri tem pa prav pridno in previdno vedno Slovence zapostavljal.

Navedli bomo slučaj, ki ga kaže v njegovi zagrizeni nestrpnosti nasproti Slovincem. Ko je bil še dodeljen kesovškemu revirju se je nekoga dne smrtno nevarno ponesrečil in edina zasluga je bila takratnega zdravnika, ki je slučajno Slovenec, da mu je z velikim trudom rešil življenje. Ko pa je postal ravnatelj in so se mu rane zacelile, je pozabil na svojega rešitelja... Zdravnik, kot zaveden Slovenec ni nikdar hotel ukloniti svojega tilnika... ter postati izdajalec svojega materne jezika. Prišel je ravnatelj hujškatí odbor bratovske skladnice, da se naj zdravniku služba odpove, ker baje vestno ne izpolnjuje svojih dolžnosti. Odbor, zavedajoč se, za kaj da se gre, se mu je energično uprl in zdravnik je še danes tu.

Da mu pa vendarle škoduje, je s pomočjo Čobala, ki je bil takrat načelnik okrajne bolniške blagajne, dobil nemško nacionalnega zdravnika v Zagorju in slovenskemu zdravniku je odpovedal oskrbo rudniških uradnikov, za kar je bil malenkostno honoriran in ravno tako je Čobal odpovedal slovenskemu zdravniku

službo, ter je milostno ponudil nemškemu. — Nemškemu zdravniku se je honorar za peščico (9) uradnikov zvišal mesečno na 150 K, prosto kurjavo in svečavo pri rudniku, slovenskemu zdravniku se je pa kurjava otegnila.

Prišel pa je dan plačila, da je ravnatelj Schüllerju poslal družba modro polo in odšel je v poletju 1909 v Ljubljano svoj pokoj vživat.

Centralno vodstvo na Dunaju je nam poslalo mesto Schüllerja Pauerja, po rodu kakor smo izvedeli, Slovaka, a je pomadžarjen. Pri prihodu smo si mislili, bolje madžaron, kot pa German.

Razočaranje, ki so ga doživeli Slovenci pod Pauerjem, je bilo veliko. Komaj je dobra tri leta tu, a ima že na vesti osem žrtev, ki jih je samo zbog tega odstranil iz rudnika, ker niso hoteli vpogniti svojega kremenitega značaja, da bi zatajili svoj materni jezik.

Pred kratkim je nemški uradnik, ljubljene Pauerja, blagajnik Heinrich, baje znatno oškodoval družbo. Temu je kriv edino ravnatelj Pauer, ker je Heinrichu vse brez vsake kontrole neomejeno zaupal. Nasproti nastavljenec, ki so bili pod Heinrichovim nadzorstvom, je ravnatelj strogo zaukazal, da se morajo vsi ukazi, katere bode g. blagajnik dal, izpolniti, drugače bode on primoran drugo ukreniti, ali bolje rečeno: »Te spodim iz službe.« Pa Heinrich je še vedno v službi, njegova žrtev pa je brez kruha.

V Hrastniku je pa za ravnatelja zagrizen nemčur Leiler, kateri se je preskrbel samo z zagrizenimi nemškimi uradniki. Mož je bil pred leti v Zagorju za navadnega jamskega paznika, ker je bil pa vnet za nemško propagando, je lezel po lestvi prav hitro naprej, ter dosegel najvišjo čast ravnatelja, kar gre danes samo akademično naobrazanim tehnikom.

Danes je ravnatelj Leiler absoluten gospodar v Hrastniku. Pod njim se je zidala »Šulferajnska« šola, katere je toliko potreba kakor petega kolesa pri vozu. Na njegovo priporočilo je dala trboveljska premogokopna družba izdatno podporo in takratni stavbenik Franz Derwuschek iz Maribora, ki je imel pri družbi vsa stavbinska dela, ki so mu nesla več sto tisoč kron, je tudi veliko žrtvoval za to šolo, on je že vedel zakaj. — Tu bog vari, da bi se uslužbenec rudnika pokazal, da je zaveden Slovenec: izjubiljen je takoj in niti ozir se ne jemlje na njegovo družino, če jo ima slučajno. Ravnatelj gre še dalje: obvesti takoj cirkularno ostale rudnike, da je bil N. N. odslovljen iz službe, ker je »ein slovenischer Hetzer«.

Čim dlje časa bodo trajale te razmere, čim večji bo pritisk, tem bolj bo, kajti znano je, da prenapeta struna rada poči. In tako se bo tudi v Hrastniku preokrenilo na bolje.

Kakor je nam znano, so v pretežni večini delnice trboveljske premogokopne družbe v francoskih rokah in Francozi vendar niso nam Slovanom sovražni narod. Morda se bo našel na Slovenskem mož, ki bo pojasnil v francoskem časopisu razmere, ki vladajo pri trboveljski premogokopni družbi v Hrastniku, Zagorju in Trbovljah. S tem bo veliko koristil slovenskim težnjam. Radevolje smo mu na razpolago z materialom.

Preokret v „zarotniškem“ vprašanju. Najdene bombe!

V Zagrebu, 18. junija.

Kakor sem že poročal, je naša policija, hoteč po Jukičevem atentatu odkriti zaroto med dijaki, zagazila v tolike dimenzije »zarote«, da bi na ta način lahko zaprla vse šole.

To je bilo končno neprijetno tudi komisarju, a kakor se zdi, je dobil tudi migljaj z višjega mesta, da bi ne bilo baje oportuno, ako bi se sedaj hotelo odkriti na jugu monarhije kako veliko »zaroto«.

Zato je bilo včeraj in danes izpuščenih iz preiskovalnega zapora mnogo dijakov. Sedaj jih je samo še deset v policijskem zaporu.

Najbrže bodo tudi ti v kratkem izpuščeni razen dveh in Jukiča seveda.

Kakor sem izvedel s popolnoma zanesljivo strani, sta v resnici dva gimnazijca — Neidhardt in Cvijič (14letni deček!) z Jukičem skrila na nekem bregu za Tuškancem škrinjico eksplozivnega materiala.

Oba sta to tudi priznala in policija je že v posesti teh bomb.

Kakšne so te bombe, ali so v resnici smrtonosne ali so morda samo igračka kakega dijaka - kemika, to se še ne ve.

Jukič je nekoga dne prišel k temu dijaku Neidhardt in je pri njem hotel pripraviti te bombe. Oba sta se nato napotila k Cvijiču, vsi skupaj pa so odšli v Tuškance, ter tamkaj v duplini neke vrbe zakopali peklenški stroj.

Pripoveduje se, da je to škrinjico potem našel neki kmetijski deček, jo odnesel domov in šele od tu je prišla v roke policije.

Čudno je samo to, da ni na tem potu nikjer eksplodirala.

Da so se ti mladi »zarotniki«, bomb sami zbal, se vidi že iz tega, da so jih zakopali, ne da bi jih poskusili uporabiti.

Vse to je seveda delo Jukičeve, ki se je z mislijo na atentat bavil že dolgo časa, a mladeniča, s katerima se je družil, mu ali nista verjela, da bo stvar izvedel, ali pa sta smatrala, da je zanju vendarle častnejše, da molčita, kakor da tečeta na policijo.

In zaradi tega naj bosta obsojena kot zločinci in sokrivca?

Jukič je tudi v resnici prevzel vso krivdo nase.

Ošteva v zaporu policijo, čemu zapira toliko dijakov, ko je vendar samo on kriv vsemu. »Jaz rad« — pravi — »umrjem na veselih!«

Dan in noč ima Jukič uklenjene roke, da, celo jesti mora z zvezanimi rokami. Njegova celica je vedno odprta, poleg Jukiča pa sedita dva stražnika. Tudi to družbo vptrebljuje Jakič za svojo propagando.

Živo tolmači stražnikom, razmerje med Hrvaško in Ogrsko, poučuje jih o zgodovini, potem pa zaključuje: »Zakaj vi ne nastopite proti Cuvaja? Imate orožje, najlažje pridete do njega.« Stražniki seveda odklanjajo tak pouk.

Iz pravkar povedanega je razvidno, da ima Jukič fiksno idejo, da bo z odstranitvijo komisarja rešena — Hrvaška!

Štajersko.

† Profesor Anton Kosi. Včeraj popoldne ob 3/4. je preminul po dol-

storim, kakor sem rekel, pokoro za svoje grehe. Imam pa tudi svoje skrivne, svoje posvetne namene — kdo jih nima? Jaz — zvonjenje je zdaj drugačno.

»To je sprememba, ki se zgodi tik pred usmrčenjem; ubogi razbojnik bo zdaj umrl.«

Montreal se je najprej prekrizal in je potem nadaljeval ponosno.

»Plemič sem in vitez; moj poklic je vojskovanje. Ne skrivam, da me smatrajo moji stanovski tovariši za moža, ki je omadeževal svoj ščit s tem, da se je vedno pehal za slavo in za dobičkom. Jaz se želim sprijazniti s svojim redom, pridobiti si želim novo ime in se opravičiti pred svojim velikim mojstrom in pred papežem. Dobil sem, gospodje, migljaje, da, migljaje, da pospešim svojo stvar najbolje s tem, da v papeževem glavnem mestu napravim red. Legat Alborno — tu je njegovo pismo — mi priporoča, naj skrbno pazim na senatorja.«

»Ni dvoma,« ga je prekinil senator, »jaz slišim spodaj korake.«

»Druhal gre gledat usmrčenje razbojnika,« je rekel Bruttini. »Nadaljujte, gospod vitez.«

Montreal je najprej pogledal po svojih poslušalcih in je potem nadaljeval:

»Kaj menite — vprašam samo po vašem mnenju — ali bi ne bilo iz previdnosti dobro preskrbeti, da bi senator svoje oblasti ne mogel zlora-

biti in v ta namen poklicati Colonne in druge pogumne barone iz Palestine v Rim?«

»Naj žive!« je zaklical Vivaldi in je vstal. In kakor prevzeti hipnih čustev so vsi vstali in zaklicali glasno: »Na zdravje obleganih baronov!«

»In potem — dovoljujem si to le skromno nasvetovati — kaj bi bilo, če bi dali senatorju tovariša? Zanj to ni žaljivo. Ni še dolgo tega, kar je dobil eden Colonnov kot senator za tovariša Bertoldo Orsinija.«

»To bi bilo zelo modro,« je zaklical Vivaldi. In kje bi dobili boljega, kakor je Pandolfo di Guido.«

»Viva Pandolfo di Guido,« so zaklicali gostje in zopet izpraznili kozarce do dna.

»In če vam morem z dobrimi besedami pomagati pri senatorju — saj veste, da mi je denar dolžan in moja brata služita pri njem — potem vam je Gautier de Montreal na razpolaganje.«

»A če bi lepe besede nič ne zalegle?« je vprašal Vivaldi.

»Potem vedite, da je velika kompanija — razumite dobro, odločitev je v vaših rokah — vajena hitro hoditi.«

»Viva Fra Moreale« sta zaklicala Bruttini in Vivaldi. »Na zdravje baronov, teh starih prijateljev Rima. Pandulfo di Guida, novega senatorjevega tovariša in Fra Moreala, novega rimskega župana.«

(Dalje prihodnje.)

Rienzi, zadnji tribunov.

Zgodovinski roman.

Spisal Edward Lytton - Bulwer.

(Dalje.)

»Tak nov poskus,« je resno opomnil Montreal, »zahteva veliko oboroženo silo.«

»To je resnica. A lahko bi poklicali kakega razsodnika, kakega tujca, ki nima nobenega interesa ne na eni ne na drugi stranki in bi čuval red. Župana nam treba, kakor smo jih že prej imeli. Brancalone na primer je dobro in modro vladal. To so bili zlati časi za Rim. Župana nam je treba za vedno — to je moj nazor.«

»Predsednika vašemu svetu ni treba daleč iskati,« je rekel Montreal in se je nasmehnil Pandulfu. »Meščan, ki je priljubljen, iz dobre hiše in bogat sedi na moji desni strani.«

Pandulfo je zardel in je začel pokašljavati. Montreal je pa nadaljeval. »Odbor trgovcev naj bi dal gospodu Vivaldiju častno mesto. Zunanje zadeve in vodstvo armade naj bi bilo prepuščeno baronom, ali, gospod Bruttini, s pogojem, da morajo biti tega deležni tudi nižji baroni. Gospodje, ali nečete poskusiti ta malvazir?«

Po kratkem molku se je oglašil Vivaldi, ki je med tem v duhu že vso veliko kompanijo preskrbel s sukonom:

gi in mučni bolezn gosp. Anton Kosi. Pokojnik je bil štajerski rojak iz Sv. Tomaža pri Ormožu, kjer se je narodil kot sin kmečkih staršev leta 1848. Dovoljši domačo šolo, obiskoval je v Celju višje razrede tukajšnje, okrožne normalne šole in vstopil na celjsko gimnazijo, katero je z izvrstnim uspehom dovršil. Vpisal se je kot filozof na graško univerzo. Bilo je to leta 1875. V istem času je bilo ustanovljeno akademično tehnično društvo »Triglav« v Gradcu, ime, katerega izgovorja danes s ponosom vsak zaveden Slovenec. Pred 37. leti je bilo, ko je vstopil med drugimi pokojnik tudi v naše vrste. In ves čas svojega življenja je bil navdušen Triglav in nastopal je vedno v veseljih in žalostnih dogodkih s triglavskim trakom na prsih. Ob zibelki njegovi je stal: Sibko drevesce se je razvilo v košato drevo in ob koncu svojega življenja je še videl »Triglav« kot najmočnejše in najuglednejše slovensko akademsko društvo. — Po dovršenih študijah je dobil mesto na graški gimnaziji. Na lastno prošnjo ga je preimenovalo ministrstvo v Celje, kjer je začel pokojnik na domači zemlji plodonosno svoje delovanje. Bil je do leta 1895. na celjski višji gimnaziji in od tega leta naprej na c. kr. samostojnih nemško - slovenskih gimnazijskih razredih, kjer je blagi pokojnik poučeval do svoje vpokojitve pred tremi leti. Od tega časa naprej je začel bolehati, dokler mu ni večeraj po dolgem trpljenju prestopila smrt iz življenja. Gosp. prof. Anton Kosi je bil milega in mehkega značaja ter radi prijaznega občevarja z vsakomur prijaznim v vseh družabnih krogih. V mladosti je mnogo pisateljval, zlasti je sodeloval pri »Popotniku« in drugih štajerskih listih. Odkar se je začelo slovenstvo v Celju gibati, je podpiral kot sin domovine svoje, vedno in povsod vsakoteri narodni preokret ter pridno deloval v vseh narodnih društvih. Zlasti je bil vztrajen odbornik v celjski čitalnici, katere odbornik — zlasti knjižničar — je bil skozi leta in leta. Z njim pade ena izmed onih markantnih oseb starega Celja, s katerimi je ozko spojena zgodovina našega domačega mesta in trdnjsko spojena doba našega preokreta v 70.—80. letih. Blagemu narodnjaku in značajnemu Slovencu bodi ohranjen trajen spomin. Pogrešal ga bo marsikdo, ki je imel priložnost z njim osebno občevariti. Spominjajo se ga zlasti njegovi učenci, med katerimi menda ni nobenega, ki bi se hvaležno ne izrazil o svojem dobrem profesorju.

Iz Celja. (Pogreb umrlega profesorja Antona Kosija) se je vršil v torek popoldne ob 5. od hiše žalosti v Hermanovi ulici 6. Udeležilo se ga je dijaštvo slovenske spodnje gimnazije z vodjem g. E. Lilekom in vsemi drugimi gg. profesorji, dalje deputacija celjskega »Sokola« v kroju z zastavo, velika deputacija aktivnih in bivših članov »Triglava« z zastavo, čitalničarji s predsednikom čitalnice gosp. dr. Sernecem, zastopniki drugih celjskih narodnih društev, korporacij in zavodov. Sprevod je vodil celjski opat Ogradi. Ob odprtem grobu je imel cand. iur. Franc Hrašovec kot predsednik »Triglava« pretresljiv nagovor. O življenju in delu umrlega gosp. prof. Kosija poročamo na drugem mestu. Čast njegovemu spominu!

Iz Sevnice ob Savi. Štajerska namestnica nam je po »Slovenski sokolski zvezi« vrnila potrjena pravila sevnškega »Sokola«. Ustanovni občni zbor se vrši na dan okrožnega sokolskega zleta v Sevnici dne 14. julija. Vse narodno čuteče Posavje se snide ta dan v Sevnici!

Umrli je v ponedeljek popoldne v Praprotnem nad Hrastrnikom gosp. Matija Zupan p. d. Bej, posestnik in podpredsednik lovskega društva »Jelenca« v Hrastrniku, v starosti 72 let. Pokojnik je bil najstarejši hrastniški lovec, imeniten strelec, poleg tega pa resničen lovec, ki je znal lov in divjačino ceniti. Zanimivo je, da je pokojnik v letu 1877. ustrelil prvo srno v naših revirih. Od takrat so se šele srne in druga divjačina pri nas tako zaredile. — Vrlemu lovcu bodi ohranjen časten spomin. Lovski pozdrav.

Iz Brežic. Čitalnica v Brežicah priredi v nedeljo, dne 23. junija 1912 ob polu 4. uri popoldne na vrtu Narodnega doma v Brežicah velik pevsko - glasbeni koncert. Sodelujeta hrvaško pevsko društvo »Sloboda« in vojaška godba c. in kr. pešpolka št. 53 iz Zagreba. Koncert se vrši ob vsakem vremenu. S koncertom sta združena velika ljudska veselica in ples. — Pevski zbor »Slobode« šteje 50 pevcev ter je za »Kolom« najboljši hrvaški pevski zbor. Pri nas so javne pevke in glasbene prireditve nekaj zelo redkega; zato se je Čitalnica odločila prirediti ta koncert v velikem slogu. Če se pripomnimo, da se porabi čisti dobiček v dobrodelen namen, upamo, da nas ljubitelji petja in glasbe v obilnem številu obiščejo.

Iz Vranskega. Namesto venca na grob Askercu darovali so za družbo sv. Cirila in Metoda sledeči gospodje in dame: po 2 K: dr. Pernat, Schaur; po 1 K: Apat, Brezovšek, Brinovec, Fran, Brinovec Ivan, Brinovec Julka, Donaj, Jakše, Jezovšek Mijo, Jezovšek Mela, Kodré, Kolšek, Košenina Fran, Košenina Karel, Meglič Mešič, Oset, Srebotnjak, dr. Serko, Sentak, Schwentner, Urek, Verk, Vivod, Vrabl, Zdošek, Zorko; po 60 vin.: Košenina Cilka, Košenina Minka; po 50 vin.: Golob, Matko; po 40 vin.: Golob Mici, Košir. Skupna vsota po 33 K je bila izkazana med darili v sobotnem »Slovenskem Narodu«.

Iz Celja. »Liberalcem ali vragovom pasti v roke, je zelo eno in isto«, čitamo v zadnji številki mariborske »Straže«. O tej zelo okusni in globokovernega katoliškega lista gotovo najdostojnejši primeri se ne bodo mnogo razpisovali. Take surovosti govore za se dovolj in ne bodo klerikalcem v njihovem, infernalne sovražnosti polnem boju proti nam ničesar pomagale. Kajti za takimi listi in takimi političnimi strankami se kvečjemu love koritarji in tisti ljudje, ki so jim v njihovi zaostalosti in neumnosti res še vragovi kakka strašila. Ali nekaj drugega moramo znova poudariti: ali spada list »Stražinega« kalibra še v tako društvo, rodbino, gostilno ali trgovino, ki drži kaj na svoj ugled in svoje poštenje?

V Varej pod Ptujem so imeli več let sem štajerskijanci občinsko gospodarstvo v rokah. Rezultat je prav žalosten: revizor našega nemškega deželnega odbora je našel vse v tako vzornem redu, da je moral poseči vmes državno pravdnštvo. Ptujski »Štajerc« je pa po reviziji pisal, da je »vse v redu« in je pel hvalo svojim pristajem v varejskem občinskem odboru. Po našem mnenju ti varejski možakarji niso niti toliko zakrivali: držali so se samo slavnih ptujskih vzgledov!

30letnica Čitalnice v Sošanju. Predpriprave k tej velepomembni slavnosti v ogroženem Sošanju so že v najlepšem teku. Naše veselje do dela še podvaja besnost posili-Nemcev, na drugi strani pa veselo dejstvo, da se veselice, kakor nam poročajo, udeležijo narodnjaki iz vseh krajev. Pripravljajo se že šotori, kjer se utabore 14. julija narodna dekleta Šaleške doline z vso potrebno municijo: vinom, pivom, buteljkami, jestvinami, dobroti za srečolov itd. Med bojem bo sviral ciganska godba. Ker pa morajo med bojem utihniti muze, sklence se na večer premirje, da pride tudi umetnost do veljave: v gledališki dvorani se vprizori krasna igra »V dolini« in alegorija.

Iz Jeruzalema pri Ormožu. (Klerikalni ubijalec.) Dovolimo si še enkrat omeniti dogodke in posameznosti uboja, ki se je tukaj izvršil dne 12. maja, ker bi te okolnosti znale marsikoga zanimati. »Dovolj je še prostora na naši zemlji za grobove naših nasprotnikov«, tako nekako je rekel slovenski, rimskokatoliški duhovnik Krek. Škof dr. Mahnič je rekel: »Najprvo je vera, potem upanje in nazadnje šele ljubezen: proč torej z napačno ljubeznijo do bližnjega, ki je najzadnja čednost!« Klerikalni časnik »Gorenjec« piše: »Boj za vero, če tudi izkrvavi mučniški narod.« — »Mi ne gledamo na to, je rekel poslanec in duhovnik Korošec, »kako bi potolčki nasprotnike, marveč samo na to, da jih potolčimo, sredstva so tu postranska stvar.« Na občnem zboru Kmečke zveze v Celju je letos rekel duhovnik Krek: »Vsak klerikalno narodni mož mora vsak večer premišljati, ali je liberalca primerno zaničeval!« To vse je dobro razumel ud klerikalne mladeniške družbe pri Sv. Miklavžu, Ivanšič. Na podlagi teh naukov je spoznal, da še ni prav primerno zaničeval svojega nasprotnika, da je še za njega prostor na miklavševskem pokopališču, da je le treba verovati v gornje nauke in da je le treba upati, da ga duhovniki ne bodo obsojali. In res, ni se varal! Prišel je na veselico s Kajnovim namenom, ubiti svojega brata. In iskal je svojo žrtev in jo našel! Toda, ni mu porinil takoj noža v srce, ne, šele ko so kovači vrgli na tla, in ko se ni mogel gani, takrat je priskočil, ga dvakrat zabodel v srce — kakor svinjo — z nožem, okrog katerega je bilo ovito krščansko prepričanje. Sedaj ga je torej pač »primerno zaničeval«, če bi tega ne storil, bi ga morebiti »napačno ljubil«, »bojeval se je za vero«, »potolkel nasprotnika s sredstvom, ki je postranska stvar!« Pa to še ni vse! V nedeljo nato je bila pri Sv. Miklavžu in Svetinjah pridiga o tem uboju. Kaplan Štuhec je pomiloval tistega, ki je ta zločin storil; da je torej ubogi kovač zgubil na tako nečloveški način svoje mlado življenje, to ni pomilovanja vredno, g. kaplan? Župnik Bratušek zopet, se je skoro zahvaljeval tistim, ki so spravili Simončevega kovača v stran, ker ni bil pobožen kristjan.

Ali se to ne pravi odobravati uboja, ali se to ne pravi šuntati ljudstva k nadaljnjim pobojem? Ne, ko bi Kristus danes prišel zopet na zemljo, res, malo, zelo malo bi še našel tiste vere, ki jo je sam oznanjeval. Kate-ri oče, katere mati si upa vzgojiti svoje otroke po gornjih naukih?! Gorje svetu, gorje človeštvu, kajti očitno se bliža Antikrist! — Iz tega se učimo, da se moramo skrbno izogibati vsakega klerikalca, kajti nikdar ne vemo, če nima v žepu odprtega noža, če ni pripravljen vsak čas izpolniti po vzgledu Ivanšičeve nauke Krek - Mahnič - Koroščeve.

Iz Maribora. Pri porotni obravnavi zaradi uboja kovača Kemečiča pri Jeruzalemu je bil obsojen ubijalec Ivanšič na osem mesecev zapora. Izgovarjal se je na silobran, kar so mu porotniki verjeli.

Drobne novice. Konkurs graškega orfeuma. Pri prvem narku upnikov se je dognalo, da znašajo prijavljene terjatve 784.000 K, torej za priložico 200.000 K več kot so javila prva poročila. Puntigamska pivovarna ima terjati znesek 471.000 kron. — Iz Sevnice. Neznani uzmoviči so vlomili pri posestniku Jožefu Abramcu in odnesli različnih stvari v vrednosti do 300 K. — Iz Ptuja. Tukaj so zaprli nekega Janca Planinca, kateri je osumljen, da je poneveril 800 K. — Iz Ptuja. Zadnjo nedeljo se je splazil neki mlad človek v mestno farno cerkev in izpraznil dva nabiralnika. Tretjega ni mogel odpreti, ker je imel preslabo vlomilno orodje. Dobil ni veliko, ker so pušice ravno nekaj dni poprej izpraznili. — Iz Maribora. V nedeljo, dne 23. junija se vrši skupni izlet mariborskih Slovencev h gosp. Lesaku v Slivnico. Odhod peš iz »Narodnega doma« ob 2. popoldne, ali z vlakom ob 1. uri 30 min. popoldne. — Umrli je v Mariboru gđc. Justika Petovarjeva, hčerka rajnega odvjetnika gosp. Petovarja v starosti 21 let.

Koroško.

Nov zločin v Beljaku. Niso še poleg razburilive govorice o predrzmem roparskem umoru Strnadovnem, o katerem smo že poročali, se je večeraj izvršil v Beljaku zopet nov zločin. V neki jami mizarske tovarne so našli težko ranjenega s smrtno se borečega čevljarkega mojstra Laureta. Laure je bil do polnoči v gostilni Panča, kjer je kegljal. Ker ni prišel drugi dan domov, kar je bilo proti njegovi navadi, so ga začeli iskati in ga končno našli v omenjeni jami. Koliko denarja je imel Laure pri sebi, se ni znalo. Sumijo, da sta ga napadla in oropala dva vojaka, ki sta bila cel večer v kegljaški družbi z Lauretom. Ranjenca so odpeljali v bolnišnico, vendar je malo upanja, da bi okrevale.

Draisina trčila v tovorni vlak. Pri St. Pavlu je trčila draisina, na kateri se je peljal železniški mojster z dvema delavcem, v tovorni vlak. Draisina je vozila s silno hitrostjo, ker je hotela doseči kolodvor še pred odhodom tovornega vlaka. Na ovinku tik kolodvora jim je pripeljal tovorni vlak nasproti. V zadnjem trenutku so delavca in mojster odskočili, draisino pa je lokomotiva popolnoma razbila. Nesrečo je povzročil železniški mojster, ki je dobro vedel, kdaj odpelje tovorni vlak s postaje.

Dvojna nesreča. V papirnici pri Brežah je hotel strojni pomočnik popraviti neki jermen z nogo. Jermen ga je potegnil k sebi in mu zdobil desno nogo. Prepeljali so ga takoj v bolnišnico, kjer so mu morali nogo odrezati. — Med vožnjo v bolnišnico se je splasil konj, ter vrgel z voza posestnika Matajza. Pri tem je udaril konj posestnika v desno nogo in mu zdobil koleno.

Pogorelo je pri Guštanju posestvo I. Rojaka z vsemi gospodarskimi poslopiji. Ogenj je nastal vsled požarovanega dimnika. Škoda znaša več tisoč kron in je komaj za polovico krita z zavarovalnino.

Primorsko.

V Pliskovici na Krasu so bile — vest zveni skoro neverjetna — nedavno temu volitve v občinski zastop. Izvoljenih je bilo v starešinstvo 5 naprednjakov in 13 pristašev S. L. S. — Cesar bi nihče ne pričakoval, to se je zgodilo. Pri volitvi županstva se je zgodilo nekaj senzacionalnega, nekaj, kar se dogaja le redkokdaj. Županom je bil izvoljen inteligent, miren naprednjak g. Šuc France in za prva podžupana tudi naprednjaka gg. Širca Leopold in Petelin Mihael. Po izvolitvi starešinstva je zavladovalo med pristaši S. L. S. veliko veselje, kateremu so dajali duška v raznih klerikalnih listih. A to veselje je trajalo le malo časa; kajti izvolitev naprednega župana in podžupanov jim je kar sapo zaprlo. O rezultatu teh poslednjih volitev ni

znil noben list. — Na Krasu se torej jasni; le par občin je še črnih, a tudi v teh se opaža zadnji čas, da se tema umika svetlobi. Za tržaškimi ozemljem koraka torej pravi pridno tudi Kras. Da so Kraševci razsodni in bistroumni, je znana stvar; zato se pa ne dajo farbat od nobenega...

Gradišče pri Prvačini. Pevsko in bralno društvo na Gradišču sezida dne 23. t. m. spominsko ploščo pesniku Simonu Gregorčiču. Spored slavnosti je jako bogat in zanimiv. Slavnostni govor bode imel profesor dr. Fr. Ilesič, predsednik »Slovenske Matice« v Ljubljani. Sodelovalo bo več pevskih zborov. Mešani zbor »Pevskega in glasbenega društva« v Gorici zapoje »Pod trto bivam zdaj«. Spominsko ploščo je izdelal kipar g. Bitežnik v Gorici. Pričetek slavnosti bode ob 4. uri popoldne. Ker je Gradišče le pol ure oddaljeno od železniške postaje Prvačina, in so sploh od vseh strani ugodne železniške zveze, vabi odbor k tej slavnosti vse prijatelje Simona Gregorčiča in ljubitelje lepe pesmi.

Stavka zidarjev v Gorici se še vedno nadaljuje. Večraj je bila deputacija stavkajočih pri županu, ki je obljubil, da bo posredoval.

Proti pelagri. Po inicijativni tržaškega namestništva, so se vršila v zadnjem času v Gorici v dež. blaznici zanimiva predavanja, in sicer o pelagri. Predavala sta o tej nevarni bolezni vseučiliški profesor dr. Merk iz Inomosta in primarij dr. Sturli iz Trsta.

Iz šolske službe. Profesor na državni obrtni šoli v Trstu dr. Edvard Aulinger je dobil naslov šolskega svetnika.

Alpska avtomobilska vožnja. Večraj popoldne so prišli udeleženci alpske avtomobilske vožnje v Trst. Prvi je pripeljal Willy pl. Gutmann s svojim Mercedes - vozom, in sicer ob 3. uri 14 min. popoldne. Kmalu za njim so prišli drugi v večjih ali manjših odmorih. Vseh skupaj je prišlo v Trst 72 voz. V Trstu so jih sprejeli v Dreherjevi pivovarni, kjer je napravljen na dvorišču krasen paviljon, okrog pa so prostori za vozove. Pri sprejemu so bili navzoči poleg zastopnikov športnih krogov, tudi zastopniki oblasti, kakor namestnik tržaški princ Hohenlohe, župan, načelnik pomorske oblasti in raznih drugih uradov. Danes je odmor. Izletniki bodo napravili izlet v bližnje obmorske kraje blizu Trsta. Jutri jutraj se odpeljejo in pridejo popoldne okoli 3. ure v Ljubljano.

Oddaja kolodvorske restavracije na postaji Herpelje - Kozina. Na postaji Herpelje - Kozina se odda z 10. septembrom 1912 kolodvorska restavracija. Tozadevne ponudbe so poslali do 10. julija 1912, do 11. popoldne na c. kr. ravnateljstvo državne železnice v Trstu. Podrobni podatki so razvidni iz časopisov »Osservatore Triestino« in »Laibacher Zeitung« od 22. junija 1912 ter se tudi zvedo pri c. kr. ravnateljstvu državne železnice v Trstu.

Nadomestna deželnozborna volitev v Pulju je, kakor smo že večeraj poročali, odgojena na nedoločen čas. Danes bo tozadevni odlok namestništva objavljen. Vzrok odgoditve je ta, da je dostavila davčna oblast certifikate tudi posestnikom kot davkoplačevalcem, ki so oproščeni hišnonajemninskega davka. V tem slučaju ti posestniki niso opravičeni volilci, ker imajo ugodnost, da za svoje posestvo ne plačajo tega davka. Takih slučajev so dosedaj dognali 78 in med temi je več kot 50 laških neopravičenih volilcev. V laških krogih vlada zaradi tega velika nejevolja, češ, da oblasti podpirajo Hrvate, toda vsak ugovor je brezuspešen, ker je očitno in jasno, da bi se bilo na ta način izdatno pomožilo številu nasprotnih volilcev na protizakonit način.

Novo parobrodno društvo namestitev ustanovitvi razni podjetniki na Reki. Osnovni kapital je baje že zaseden.

Ponesrečen parnik. Na Reki je zadel parnik »Pecine« vsled hudega vetra z zadnjim delom v pomol. Dobil je težke poškodbe in so ga morali peljati v ladjedelnico.

Dnevne vesti.

+ Lampe na delu. Finančni minister kranjski skuša v večerajšnji številki »Slovenca« ovreči podatke pl. Šukljeta o deželnih dolgovih. Baje se je Šuklje zmotil za cele štiri milijone! Z ogorčenjem vzklikla dr. Lampe: »Pl. Šuklje nam je torej hotel napraviti 4,182.857 K več dolga nego ga imamo v resnici.« To smelo svojo trditev opremlja gospod doktor z upravno upornostjo in aroganco in če prav razumemo, poklicali bodo na jesen pl. Šukljeta v deželno trgovsko šolo, da se tam ob spretnem poduku klerikalnih financarjev priučijo vsaj temeljem bilanciranja. Mi smo že ope-tovano izjavili, da ni naša naloga, braniti bivšega deželnega glavarja pred podvigi in izbruhli nekdanjih

njegovih tovarišev. Čutimo se v to tem manj poklicane, ker vse jasneje uvidevamo, da je pl. Šuklje v svoji brošuri po vsi možnosti skušal svojo stranko razbremeniti. Prav dr. Lampe-tova izvajanja so nas napotila, da smo še pazneje pregledali razne postavke Šukljetevega spisa. In pri tej priliki smo prišli do uverjenja, da pl. Šuklje še dolgo ni razkril gole resnice, temveč da je marsikaj zamolčal in omilil, kar bi zanimalo kranjsko javnost. Pri številkah, ki jih navaja dr. Lampe, se je naš finančni minister očitno držal gesla: Malo povej, pa to drzno! Marsičemu smo se že privadili tekmo zadnjih let, a takega bagateliziranja javnosti nismo pričakovali. Vprašamo se: Kam pride itak že omajani kranjski kredit, če moramo pod tako naivno sestavljenimi računi brati podpis deželnega odbornika in finančnega referenta! Dr. Lampe priznava, da so znašali kontrahirani kranjski dolgovi po stanju dne 31. decembra 1911. okroglo 20,386.000 K. Tudi ne more zanikati, da se je dežela v pokritje svojih deficitov zatekla k melioracijskemu fondu ter si tam izposodila potrebne vsote. Nikakega povoda nimamo oporekati pl. Šukljetu, ki navaja plavajoči dolg v znesku 1,537.000 K. Da sme deželna uprava oziroma melioracijski sklad med svojo aktivna šteti tudi razna predplačila, o tem ne more biti dvoma. Tem aktivnim postavkam pa stoji nasproti oni zneski, katere dolguje isti fond državi in drugim svojim upnikom. To je jasno, dokler ostane dvakrat dva štiri. Na strani 13. svoje brošure pravi pl. Šuklje: »O raznih dolžnikih in upnikih ni treba govoriti, sodim namreč, da se isti med seboj precej kompenzirajo. Mi se s pl. Šukljem nikakor ne identificiramo. Tudi nam manjka danes potrebnih točnih podatkov, da bi mogli natančno izračunati, v koliko premagujejo upniki ali dolžniki. Ako na eni strani ni izključeno, da je pisec brošure zagrešil brezpomembno pomoto in da v istini prevladujejo dotične aktivne postavke nad pasivnimi, z druge strani tudi ni zapisano, da se ni pl. Šuklje premišljeno ognil temu, morda kočljivemu vprašanju. Vsekakor pa nas zelo veseli dejstvo, da je še dokaj deželnega denarja pri raznih denarnih institutih varno naloženo, tako pri »Union banki«, pri »Vzajemnem podpornem društvu«, pri »Zadružni zvezi«, v »Ljudski posojilnici« itd., tako da deželna uprava lahko vsak trenutek seže po njem. V polemiko, kje in kdaj se imajo gospodje učiti bilanciranja, se mi ne moremo spuščati. Pač pa moramo g. dr. Lampe-ta opozoriti na to-le: Nam ne zadošča, če ima on makar trojno knjigovodstvo v malem prstu. Številke, ki jih podaja, so neresnične, to je popolnoma jasno. In prav nič mu ne pomaga, da operira z »novejšimi« številkami. »Slovenec« je že pred dnevi namigaval, da rabita Mandelj in pl. Šuklje »zastarele« in zato nepravilne številke. Vsak otrok, ki je enkrat spoštljivo stopal mimo Dermastijeve trgovske šole, mora razumeti, da se mora sleherno tako raziskavanje naslanjati na en ali drugi določeni datum. In tu je najnaravnejše, da se vsakdo drži letnega zaključka. Menimo, da dejanski računski sklep ne more v mnogo diferirati od provizornega, tudi če vpoštevamo one točke, pri katerih mora vsaka uprava nasproti javnosti biti diskretna. Da bi bila Kranjska v zadnjem polletju po kakem »amerikanskem stricu« kaj pridna podedovala, vsaj nam ni znano. Nikakor pa ni korektno, če dr. Lampe v eni in isti vrsti namenoma uporablja številke različnih period. »Man merkt die Absicht«. Najpreje treba skaliti vodo, da se preveč ne onesnaži z umazanin perilom. Sicer pa smo popolnoma uverjeni, da niti dr. Lampe ne bo obogatil deželnih financ, naj se še tako vrtoglavo suče okoli deficitov. Vsaj tega ne bo zamogel niti on trditi, da ne kaže proračun in računski zaključek ogromnega deficita. Da bodo tem potom le prekmalu izčrpane tudi zadnje rezerve, je jasno, naj se to potem zgodi par mesecev prej ali pozneje. S. L. S. upa, da pridejo prej nove volitve, predno bo zapravljen zadnja kronica melioracijskega zaklada v povzdigo živinoreje na Kranjskem. Če bo dr. Lampe preveč naglo elektriziral gorenjske vode, imeli bomo prav kmalu voliti nove poslance, pa tudi novega dež. finančnega ministra.

+ Kje je vodstvo klerikalne stranke, v Ljubljani ali na Dunaju? Dr. Lampe je pretekli ponedeljek v »Slovenca« napisal članek »Šuklje kvaražugon« med drugim izjavil tudi to-le: »Če pl. Šuklje izjavlja v svoji brošuri, da je pristaš S. L. S. in govori kot poslednji o svoji stranki, mu moramo povedati, da naj odslej to raje opusti, ker je to falsifikacija resnice. Stranka ga odslej ne smatra več za svojega pristaša. Uverjeni smo, da bo izjavljala iz tega konsekvence.« — To je oznanil urbi et orbi

v ponedeljek dr. Lampe, eden izmed voditeljev klerikalne stranke, v oficijalnem strankinem glasilu »Slovenec«. Včerajšnji »Slovenec« pa je priobčil pod naslovom »Šuklje« to-le »brzojavko«: »Dunaj, 19. junija. Z ozirom na vesti v raznih časopisih, da je pl. Šuklje že izključen iz S. L. S., se poroča, da se stranka doslej s Šukljeto brošuro še ni bavila.« — Mi smo bili doslej prepričani, da se nahaja vodstvo Ešeles v Ljubljani, takisto smo bili uverjeni, da veljajo v oficijalnem strankinem glasilu podane izjave strankinih voditeljev a la dr. Lampe, kakor pa vidimo iz včerajšnje »Slovenec« brzojavke, je vrhovno vodstvo klerikalne stranke na Dunaju in v oficijalnem strankinem glasilu priobčene izjave klerikalnih veljavkov veljajo šele, če so jih odobrili na — Dunaju. Morda je vrhovni prokurator slovenske klerikalne stranke kak dr. Adalbert Gessmann? Sicer pa naj bo vrhovni vodja klerikalne stranke ta ali oni, eno je vsekakor čudno, da si mora oficijalno glasilu klerikalne stranke »Slovenec« v Ljubljani »dati šele z Dunaja poročati, ako je vodstvo S. L. S. v Ljubljani že sklepalo o Šukljeto izključitvi ali ne!»

— »Slovenec« piše 11. junija t. l. št. 131 o Aškercu, da mu je škof Anton Bonaventura samo enkrat vljudno pisal, naj dostojneje mašuje, »izpušča je posamezne liturgične tekste«, ker so se ljudje nad tem zgledovali. . . . Znanj so nam slučaj, da duhovniki, zatopljeni v katoliško politiko in misleči na Marijine device, izpuščajo poglavitne dele sv. maše, pa se jim nič ne zgodi. Neki na Kranjskem je bila birma. Škof je izpovedoval. Pri altariju blizu spovednice pa je maševal župnik in vprico škofa izpustil ne »posameznih liturgičnih tekstov«, kakor kaže Aškerc, ampak poglavitni mašni del: darovanje. Ko je prišel do povzdigovanja in odkril kelih, ga je našel praznega, potem je začel mašo od kraja. No, to je bil sedanji Koblarjev sotrudnik pri »gnojnični golidi gorinjski«. Na lažnjivo ovadbo ljubljanskih tercijalk je izgubil Aškerc pravico maševati, oni možakar pa še dandanašnji mašuje in uživa vso toleranco škofa A. B., zato ker je vprežen v njegov politični voz. Poznamo pa duhovnika, ki je izpil pri maši cel liter vina. Cerkovnik ga je pripravil pol litra, a pri zavzivanju je moral skočiti v gostilno po drugo polovico litra.

— Radi narodnega kolka »20./IX. 1908.« Kakor smo svoječasno poročali, se je letošnjo zimo vršila v Pragi proti nekemu slovenskemu dijaku obravnava, ker je l. 1910. marca meseca prišel na razglednico, poslano v Trst, narodni kolek »20./IX. 1908.«, ki so ga prav takrat zaplenili. Dotični dijak je bil pred praškim deželnim sodiščem oproščen. Toda državno pravdnštvo še ni mirovalo in se je pritožilo. In na to pritožbo se vrši sedaj 28. t. m. ob 11. dopoldne razprava pred najvišjim sodnim in kasacijskim dvorom na Dunaju. Ubogi kolek »20./IX. 1908.«, koliko preglativ povzročal brihtnin nemškimi birokratom!

— Klerikalci in regulacijska dela. V Grubarjevem prekopu je voda izpodjedla podstavko pri škarp. To je porabil brihtni »Slovenec« za to, da je napadel napredno večino občinskega sveta in župana dr. Tavčarja, kakor da bi le-ta bila odgovorna za vse, karkoli se zgodi v Ljubljani. Ali ima morda mestna občina v rokah osuševanje Barja in regulacijo Ljubljanske? Vsakdo ve, da za vsa ta dela pač prispeva mestna občina, nima pa nanje prav nobenega vpliva, ker je vse v rokah državne uprave. Za osuševanja in regulacijska dela prispeva tudi dežela in sicer celo večji prispevek kakor mestna občina ljubljanska. Če je torej za regulacijska in osuševalna dela odgovoren mestni magistrat, potem je za to odgovoren deželni odbor še v veliko večji meri, ker prispeva dežela višji znesek. »Slovenec« bi potemtakem moral napasti tudi deželni odbor, saj bi bil ta napad prav tako upravičen, kakor na mestni magistrat — namreč čisto nič, ker nimata ne mestni magistrat, ne deželni odbor prav nobenega vpliva na vodstvo regulacijskih del. To vse je »Slovenec« prav dobro znano, toda v svoji hudobiji in zlobnosti so se nalašč napravili neumne, samo da bi stvar lahko izrabili za napad na mestni magistrat in župana dr. Tavčarja. Klerikalcem je pač laž in zavijanje glavno orožje v borbi — vse to po načelu: »Namen posvečuje sredstva«. Sicer pa je klerikalni kolovodja dr. Korošec sam izjavil: »Mi ne gledamo na to, kako bi nasprotne potokli, marveč samo na to, da jih potolčemo!«

— Deželni dobrodelni zavodi. Med klerikalci v dež. bolnici se govori, da pošlje deželni glavar enega izmed najboljših knjigovodstvenih uradnikov v dež. bolnico, da napravi tamkaj red.

— Imenovanje v vojaški službi. Cesar je podelil generalmajorju Ivanu Lavriču pl. Zaplaškemu naslov in značaj podmaršala.

— Anton Aškerc. Ravnatelj g. Ivan Hribar je prejel naslednjo brzojavko: Belgrad: Društvo srpskih književnikov moli Vas, da budete tu-mač njegovog dubokog saučeska bratskome slovenačkom narodu za izgubljenim velikim pesnikom Aškercem a počasnim članom ovoga društva. Predsednik: Branislav Nušić.

— Usiljivi »Slovenec«. Pred par meseci, ko so začeli naši klerikalci z svojo judovsko robo, reklamo delati, to je z lažnjivim »Slovencem«, ko so razdelili na tisoče in tisoče listkov po cerkvah in pred cerkvami, v katerih se je priporočevalo na vse pretege, da mora imeti vsak katoličan in vsaka katoličanka »Slovenca« v hiši, zato ker je samo po 6 vinarjev izvod. In res so ga nosili »Slovenčev« kolporterji po vseh gostilnah in še celo privatnim strankam, ne da bi jih vprašali, če se naročijo na »Slovenca«, ali ne. Toda na veliko začudenje teh ljudi je začela »Katoliška tiskarna« račune s priloženimi čeki pošiljati takim, ki se niso nikdar hoteli naročiti na umazanega »Slovenca«. In sedaj se bodo vračali poslani čeki nazaj v »Katoliško tiskarno« in z njimi vred »Slovenec«.

— Za veselico za Narodni sklad dne 7. julija vlada tako izredno zanimanje po Ljubljani in po deželi, da je res veselje in da je pričakovati veličanske, ogromne udeležbe na tej največji letošnji prireditvi. Na veselici bosta sodelovali dve godbi: Slovenska Filharmonija iz Ljubljane in društvena godba iz Kranja. Vstopnina bo samo 40 v za osebo in ker tudi cene jedilom in pijačam ne bodo čisto nič pretirane, se bo vsak za malenkosten znesek dobro zabaval ter pri tem prispeval za prepotrebni Narodni naš sklad.

— Vagon premoga — glavni dobiček. Za srečolov za veliko ljudsko veselico za Narodni sklad dne 7. julija prihaja vsak dan mnogo lepih in dragocenih dobitkov od vseh strani. Glavni dobiček pa bo vagon premoga. Prosim vse, ki so prevzeli pobiranje dobitkov, da čimprej naznanijo uspeh tega pobiranja, ker čas hiti in bo 7. julij skoraj tu.

— Zatvornica v Grubarjevem prekopu. Pišejo nam: Z Barja dohajajo pritožbe, da je Ljubljanska zopet izstopila in preplavila več senoži in njiv, to pa ker imajo zatvornico v Grubarjevem kanalu popolnoma zaprto! Ali so zato postavili zatvornico, da ob nastali veliki vodi, mesto da bi jo odprli, pa jo še zapro, da se voda ne more hitro odtekat! Prosim hitre pomoči! Očividec nam tudi poroča, da je škarpa pri zatvornici kajslabozgrajena, ker se že sedaj podira in je gotovo, da bi jo voda odnesla, ko bi nekoliko bolj močno pri-tekla! Kaj pa bo ako se že sedaj podira?

— Od ljubljanske mestne policije aretovani Henrik Premru je v teku zadnjih štirih mesecev po vseh južnih kronovinah naše monarhije, predstavljajoč se večidel za akademčnega slikarja Planinca, nabiral podpore, tako za »Slovensko umetno društvo v Ljubljani«, kakor tudi zase. Imenom »Slovenskega umetnega društva« je predložil občinstvu neki oklic, v katerem se navaja, da si je stavilo to društvo nalog s podporo rodoljubov omogočiti umetniške razstave ter tako podpirati mlade slikarske talente, pri nabiranju podpor zase se je pa dozdevni akademčični slikar Planinec posluževal priporočilne pole, izstavljene mu od istega društva. Obedve listini sta pa ponarejeni. »Slovenskega umetnega društva« v Ljubljani sploh ni. Henrik Premru si je ves na ta način od občinstva izvabljeni denar pridržal zase. Domnevati je, da je oškodoval na ta način mnogo oseb. Izključeno tudi ni, da se Henrik Premru pri nabiranju teh »prispevkov« ni posluževal le imena Planinec, temveč se morda včasih, zlasti oblastim nasproti, izdajal za akademčnega slikarja Miroslava Hribarja, ker je imel pri sebi na to ime glasečo se, s svojo fotografijo opremljeno ponarejeno domovnico. — V interesu stvari same se pozivljajo vsi oni, ki so od Henrika Premru alias akademčnega slikarja Planinca ali Miroslava Hribarja bodisi na ta ali oni način kaj oškodovani, da se nemudoma javijo pismeno ali ustmeno c. kr. deželnemu sodišču v Ljubljani, odd. IX. soba št. 95.

— Mednarodna avtomobilna tekma. Kranjski avtomobilni klub nam poroča sledeče: »Prvi vozovi bodo dospeli v Ljubljano med 1.—2. uro popoldne in bodo vozili po intervalih tekmovalci približno do 6. ure zvečer v naše mesto. Program v Ljubljani je sledeč: od pol 5. do 6. ure zvečer priredi častniški zbor polka 27. kralj Belgijcev promenadni koncert na dirkališču; zvečer ob 8. uri priredi Kranjski avtomobilni klub

na čast visokim gostom družabni se-stanek v veliki dvorani hotela Union, pri katerem svira celotni orkester vojaške godbe št. 27. Vabila za ta sestanek so že razposlana in ni nikakih toletnih predpisov. — Iz vseh krajev poročajo listi, kjer vozijo tekmovalci te mednarodne tekme, da so vasi, trgi in mesta okrašena z zastavami, vsled tega se je orbnil Kranjski avtomobilni klub na vsa županstva tistih krajev na Kranjskem, po katerih cesta vozijo, da razobesijo raz hiš zastave in se je nadejati, da bodo tudi pri nas na Kranjskem častno in prijazno sprejeti. Mestna občina ljubljanska naprosila je vse hišne posestnike na cestah: Tržaška, Rimska, Vegova, Kongresni trg, Šelenburgo-va ulica, Dunajska cesta, Marije Terezije cesta, da razobesijo zastave.

Imenovanje v zdravniški službi. Zdravnik dr. Otokar Churain v Žužemberku pride za zdravnika na Brdo.

Iz Krašnje. Kakor čujemo so po preteku šestih mesecev potrjene občinske volitve v naši občini. Veseli nas to posebno zato, ker bodo mnogi dobili dolge nosove za svoje pritožbe. Posebno »bogojski gospod« bo menda izprevidel, da ima laž kratke noge.

Iz Dolskega nam poročajo: Preteklo nedeljo je bil sklican občni zbor živinorejske zadruge Dolsko - Dol. Načelnik Fr. Zupančič in tajnik Rih-taršič sta z občnim zborom sicer precej dolgo odlašala, končno sta ga pa vendar prehitro sklicala. Vabila sta namreč samo en dan pred občnim zborom. Najbrže sta vedela, da se občnega zbora ne bodo udeležili nekateri naprednjaki, ki so se morali udeležiti gasilne slavnosti v Beričevem. Na vabilih tudi ni bilo označeno, kje se bo vršil občni zbor.

Iz Beričevega nam pišejo: V nedeljo, 9. t. m. se je vršilo pri nas blagoslovljenje nove brizgalne. Obenem se je vršila tudi veselica gasilnega društva, katere se je udeležilo deset gasilnih društev. Je pač hvalevredno, da so sosedna gasilna društva in pa domače in okoliško občinstvo v tako obilnem številu prihitelo na to prireditev ter s tem podprlo naše velepomembno in potrebno gasilno društvo. Ta prireditev jasno kaže, da se je tudi naše ljudstvo začelo zanimati za zdrav napredek. Želimo le, da bi prišli tudi naši nasprotniki, med katerimi je mnogo neodvisnih in premožnih kmetov, do spoznanja. Če bodo nepristransko gledali delovanje našega gasilnega društva, tedaj bodo uvideli, da naše društvo pač nima kakih strankarskih namer, temveč edino ta namen, da gre svojemu bližnjiku v slučaju nesreče na pomoč. Vsa hvala gre pa tudi cenjeni kumici gospe Jeranovi, ki je spoznala veliki pomen našega gasilnega društva.

Iz Dragatuša nam pišejo: Dne 9. junija popoldne so se vršile v naši cerkvi tri klerikalne poroke in ena napredna. Župniku Novaku nič kaj ne ugaja, če se ga popoldne moti pri njegovem delu, oziroma počitku. Da bi vsaj nekoliko ponagajal, je dal zapreti kor ter je ukazal pevskam, da naj pridejo pet v cerkev, ker se je poročila tudi ena izmed Marijinih devic. Vendar je pa pri nas še mnogo radovednežev, ki so hoteli videti poroke. Navzlic temu, da je dal župnik zakleniti kor, so fantje kaj lahko prišli na kor, ker ključavnica sploh ne drži. To pa župniku ni nič kaj ugajalo. Komaj je čakal, da odpravi poroko. Nato je poslal takoj mežnarja na kor, naj spravi radovedne fante s kora. Mežnar je bil nekoliko preveč pogumen. Ubohgal je svojega župnika ter šel na kor, kjer je začel kar kľofutati fante. Tega pa fantje seveda niso hoteli mirno prenesti, temveč so ga vrgli čez stopnice, da se je kar naenkrat znašel pred župnikom. Pred župnikom je dobil mežnar zopet nekoliko poguma ter začel surovo zmerjati fante. Mežnarju je prišel na pomoč neki župnikov kimo-vec M. Flejnek, ki sta se potem skupno zagnala na fante. Toda fantje se niso zbal in kmalu sta ležala na tleh oba župnikova pristaša in eden izmed fantov. Seveda je mežnar takoj šel po orožnike. Povemo pa, da sta glavna krivca župnik in mežnar, ki sta dejansko izzivala fante — ti so se pa le branili. Seveda ni dalo vse to miru župniku. In v nedeljo je začel razsajati na prižnici ter zmerjal fante, češ, da so oni povzročili prepri in pretep. Pri tem je pa pozabil na prava krivca, namreč na se in na mežnarja. Naš župnik bi si pač lahko izbral drugo snov za svoje pridige. Če želi pridiga o kravah in kokoših, ki drugim delajo škodo, tedaj se naj spomni tudi svojih, ki delajo škodo sosedom. Najlepše je pa za našega župnika, da naznani sodišču vsakega kmeta, ki se pritoži, da mu dela župnikova živina škodo. Za danes naj bo dovolj, toda govorili bomo še, če župnik ne pojde tja, kamor spada, v — cerkev.

Občinski odbor Idrijski je imel v torek redno sejo, katere se je udeležilo 27 odbornikov. Seja je bila velike važnosti in deloma precej burna. Deželni odbor je zahteval vsled razsodbe upravnega sodišča, da se izjavi občinski odbor o tem, se li ali ne naperi proti bivšemu naprednemu županu J. Šepetavcu tožba radi stroškov po okroglo 8000 K za prezidavo poslopja št. 509. Tako so klerikalci po dolgem času in po ponovnem puku upravnega sodišča prišli do juridicnega naziranja, ki smo ga mi od vsega početka zastopali, da bo treba, če se hoče izterjati stroške za prezidavanje št. 509, tožiti pred rednim sodiščem. Na predlog odbornika Pegana je občinski odbor sklenil, da nima povoda tožiti in ima tudi sicer deželni odbor po § 93. obč. reda sam pravico potrebno ukreniti. Klerikalni odborniki so se glasovanja vzdržali. Pri drugi točki dnevnega reda se je sklenilo, da se za prezidanje poslopja št. 509 ne najame posojila, marveč poslopije z rednimi večjimi letošnjimi dohodki spravi pod streho po novih načrtih, ki obsegajo shrambo za gasilno orodje, dvoje večji in štirih manjših stanovanj. Klerikalci vstrajajo pri svojem sklepu, da se smejo zidati le delavska stanovanja, dasi je to iz gospodarskega stališča nevsprejemljivo. Vnela se je ostra debata za uradnika in delavska stanovanja. Na predlog odbornika Pegana, se naj sestavi spomenica o vseh Oswaldovih rekurzih, ki jo naj mestno starištvostv osebno izroči ministrstvu, da se napravi konec sramotnemu dejstvu, da je idrijski občinski odbor marioneta v Oswaldovih rokah. Na predlog odbornika Brusa se prizna občinskemu stalnim uslužbencem 15% draginjska doklada, dokler ne bo rešena nova službena pragmatika. Izmed klerikalnih odbornikov je za ta predlog glasoval le odbornik J. Kristan, drugi so se glasovanja vzdržali. Ko je še župan odgovoril na nekatere interpelacije, se je javna seja zaključila in nadaljevala tajna, v kateri se je sklenilo priporočati podelitev treh koncesij.

Trepčen velik požar. — Minoli teden, je pričelo nenadoma go-reti pri Logarju (vulgo doktor Napih-niku) v Tominjah pri Ilirski Bistrici. Službujoči voditelj orožniške posta-je v Trnovem, stražmojster g. Votih, je opazil, kako preplašeno skoči stari Logar izpod strehe in hoče zbežati. — Mož je namreč s sinom vred zapalil hišo, da tako sprejme še precej visoko zavarovalnino. Gospod stražmojster Votih je spoznal prete-čo nevarnost in s pomočjo ravno na-vožnega sodnega organa g. Hiršma-na vse potrebno ukrenil, da se je požar lokaliziral. Vas ima večinoma slamnate hiše, eno na drugi nakopi-čene, bila je skrajna nevarnost, da cela vas pogori. Le strogemu nasto-pu gosp. stražmojstra Votila se imamo Tomenci zahvaliti, da niso Tomi-nje danes kup pepela. Razume se, da sta bila mladi in stari Logar na licu mesta aretovana in sedita sedaj v preiskovalnem zaporu v Ilirski Bi-strici.

Južna železnica je pričela v no-vih vozeh zopet opuščati slovensči-no. Po septemskih dohodkih, pri-čela je Južna železnica vse tablice tudi v slovenskem jeziku napravljati. V teku enega leta, bile so po vseh vozeh nabite tablice tudi s sloven-skim besedilom. V zadnjem času pa izginjajo tablice s popravljenih, od-nošno novih voz in o slovensčini ni ne duha, ne sluha več. Prizadeti kro-gi naj bi vendar vse potrebno ukre-nili, da se temu nedostatku čim prej odpomore.

Stekel pes. Pred nekako 14 dne-vi stekel je v Pogorah pri Ilirski Bi-strici, Jaksetičev pes. Objedel je do-mačega sina in hčer, divjal dalje, po-padel neko ženo v Trpčanah in zopet drugo v Jablanici. Po divjem boju, posrečilo se je psa ubiti. Ranjenice pripeljali so v Pasterjev zavod na Dunaj, od koder se zdravi zopet vra-čajo domov.

Nezgoda. Cirkularna žaga je od-rezala skoraj popolnoma 3 prste Aleksandru Samsi na Josip Hodniko-vi žagi v Ilirski Bistrici.

Nesreča z avtomobilom. Pred-včerajšnjem je hotela iti v Prešer-novi ulici čez cesto služkinja Marija Hribarjeva. V tem trenutku pridvi nek avtomobil ter Hribarjevo podere na tla. Pri tem ji je šlo eno kolo čez desno nogo ter jo tudi po životu znat-no poškodoval. Policija je lastnika avtomobila prišla.

Pri 6. žrebanju delnic delniškega društva I. Narodni dom v Novem mestu so se 18. t. m. izžrebale slede-če delnice: Fol. 10, 20, 25, 28, 35, 39, 73, 74, 84, 98, 116, 118, 119, 157, 159, 161, 169, 171, 182 in 199.

Kap je zadela včeraj popoldne dninarja Gregorija Marolta iz Šmart-nega, ko je v semenišču prosil milo-ščino. Stražnik je odredil, da so ga prepeljali v deželno bolnico.

Dva mrtva prašiča sta včeraj priplaval po Ljubljani, katera je iz vode potegnil delavec Jakob Kosec, nato je prišel po nju na konja.

Izgubljeno in najdeno. Učenka Štefanija Bunčeva je izgubila denar-

nico z manjšo vsoto denarja. — Naj-dena je ženska ročna torbica z volno in ročnim delom.

Slovenska Filharmonija koncer-tira jutri, pod vodstvom gosp. kapel-nika Teplega, na obsežnem vrtu ho-tela Zlata kaplja (L. Tratnik), Sv. Pe-tra cesta št. 27. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin.

Narodna obramba.

Blagopokojni g. Jos. Gorup vitez Slavinski je zapustil družbi sv. Ciri-la in Metoda čez 700 izvodov Gre-gorčičevih poezij II. zvezek. Te bro-širane knjige ima družba naprodaj in sicer izvod s poštnino za ceno 1 K 20 v. Naročila naj se naslovi na dru-žbo sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, Narodni dom.

Cirilmetodarija za Matenjavas in okolico, priredi veliko veselico na prostem v prijaznem Orehku, dne 30. t. m. Začetek popoldne ob 4. uri. Na sporedu je ples, petje, igre, šalji-va pošta in telefon, vrtljak itd.

Nova podružnica Slov. planin-skega društva. Na Dunaju se je osno-vala podružnica Slov. plan. društva. Ustanovni zbor se bode vršil v pe-tek, dne 21. junija 1912 ob polu 8. zvečer v klubovi sobi 2 hotela »zur Post«, I. Fleischmarkt 16 z dnevnim redom: 1. Poročilo pripravljalnega odbora. 2. Volitev odbora. 3. Slučaj-nosti. Dunajski Slovenci se vabijo k obilni udeležbi.

Raka je doživela pretečeno ne-deljo redno slavlje. Ciril-Metodova podružnica je priredila veliko vese-lico na grajskem vrtu ter povabila sokolska društva. Odzvali so se So-koli iz Krškega, Brežic in Kostanje-vice. Posebno častno je bilo zastopano Krško, ki je poslalo ne le največ Sokolov, temveč tudi sedem voz ro-doljubnih dam in gospodov. Na čelu s kostanjeviško godbo je bil najprej obhod skozi vas, nato pa na veselici prostor. Pred grajskim vrtom je po-zdravil goste v imenu podružnice go-spod nadučitelj Golob v prisrčnih be-sedah, v imenu Sokolov pa se je isto-tako zahvalil gosp. dr. Dimnik. Na stotine domačega prebivalstva se je divilo dovršeni telovadbi Sokolov, nato pa z napeto pozornostjo poslu-šalo navduševanje za domovinsko delo zastopnika glavne družbe Ant. Bega. Veselica sama na sebi je nudi-la vsega v izobilju in raznovrstnosti nad pričakovanje. So pa bile pripra-ve v pravih rokah. Sotore so oskrbo-vale same ljubeznive domačinke. Takega vselega razpoloženja in plemenitega navdušenja še menda Raka ni videla. Bodi vam, vrli prebivalci in prireditelji ter sotrudniki posreče-na prireditev v ponos in prijetno za-doščenje! Znova smo se uverili, kako krivične so bile sodbe o gosp. Bo-nosu. Pokazal se je zopet za značaj-nega in neustrašenega rodoljuba, skrbel in žrtvoval je ter pozdravil goste s trobojnicjo, česar gotovi ljudje niso upali storiti. Velike zasluge za prireditev ima slavno učiteljstvo, pa tudi lastniki gradu, gg. Lavrenčič in tovariši, ki so radevolje prepustili krasne prostore.

Iz Amerike je prejela družba sv. Cirila in Metoda zopet 200 K. Vsoto je poslal g. Louis Andolšek, prvi taj-nik podružnice družbe sv. Cirila in Metoda št. I. v New Yorku. V nasel-bini Greensburg, Pa. so nabrali naši rojaki 13 dolarjev na poziv C. M. po-družnice v New Yorku, objavljenem v »Glasu Naroda«: »naj bi se nabi-ral poseben sklad za pokritje deficita glavne C. M. družbe«. Ostali zne-sek se je nabral od raznih nabiral-cjev. Dne 30. t. m. priredi C. M. po-družnica v New Yorku redno letno glavno zborovanje. Razposlala je na razna društva tozadevna vabila in pojasnila o družbenem delovanju in g. Andolšek se nadeja, da mu bode kmalu mogoče zopet poslati kako vsoto. Požrtvovalnim rojakom v Ameriki, zaslužnemu listu »Glas Na-roda« in premarljivemu I. podružnič-nemu tajniku g. Andolšku najiskre-nejo zahvalo — Pri tem poročilu iz Amerike je posebno zanimivo, kako pazno zasledujejo naši tamošnji ro-jaki delovanje in stanje družbe sv. Cirila in Metoda. Ker ima družba vsak mesec stroškov, kot dohodkov in izkazuje vsled tega mesec za me-secem deficit, spoznali so Slovenci v Ameriki potrebo, da se nabira pose-ben sklad za pokritje deficita. Iz-vrstna misel. Nadejamo se, da dobe naši iznajdljivi rojaki v Ameriki mnogo posnemačev v domovini.

Društvena naznanila.

Občni zbor »Slovenskega dru-štva« se vrši danes zvečer ob 8. v restavracije pri Roži, nakar člani opozarjamo, da se tega zborovanja zanesljivo udeležite.

Bob v Trnovem. Vsled nestal-nega vremena se ni mogla vršiti v nedeljo, dne 16. t. m., veselica v Hri-barjevem gaju. Zato se pa vrši v ne-deljo, dne 23. t. m. tem večja in pri-jetnejša zabava v Hribarjevem gaju. P. n. občinstvo opozarjamo na no-

ki je izšla v torek v »Sloven-
ski Narod«. Torej v nedeljo poj-
si zanesljivi naprednjaki le v
Hribarjev gal, ker vedo, da
dobro izbornu zabavali — svoji pri-
jatelji.

Pevsko društvo »Slavec« prire-
dijo nedeljo, 23. t. m. veliko celo-
vno grajsko veselico na ljubljani-
nem Gradu v korist pogorelcem v
Kraškem. Sodelujejo: Popolna
slovenska Filharmonija, pevski
»Slavca«, in v paviljonih na-
stojajo gospice iz društvenega kroga.
Pred: V soboto 22. junija od 7.
polu 8. ure zvečer: Raz grajski
mirozov s fanfarami. V nedeljo
23. junija: Polodnevne: 1. Od 8. do pol
ure naznanjajo fanfare raz grajski
začetek veselice. 2. Od 9. ure
zjutraj (Specijaliteta: medeni
kralji z brinjevcem) ter razna dru-
jedila in pijske. 3. Od 10. do 11.
zajtrkovalni koncert popolne
slovenske Filharmonije. 4. Graj-
ski kegljice. Kegljanje na dobitke se
bo ob 9. uri in traja do polu 8.
zvečer. Vstopnina 20 vinarjev za
dvoje. — Popoldne: Od 3. ure nade-
vna ljudska veselica s sodelo-
vanjem popolne »Slov. Filharmonije«
društvenega pevskega zbora; na-
stojajo paviljoni za jestvine, vino, pi-
jecivo, cvetlice, srečolov. Razne
povede, »Mož zaušnic«, mali Mona-
h, galerija znamenitih kaznjencev
ljubljanskega Gradu in kegljanje
na dobitke. Ves čas veselice velik
orkester v grajski dvorani. Spored se
bo od 3. popoldne do 8. zvečer. Ce-
pijski in jedi zmerne. Vstopnina
v za osebo. Preplačila se z ozi-
na na dobrodelni namen hvalježno
prejemajo. Kdor se veselice osebno
ne more udeležiti, blagovoli na svoj
spevek v denarju ali blagu za sre-
lov vposlati naravnost odboru
»Slavca«, ali na dan veselice k bi-
lini. Imena preplačnikov in vposi-
teljev prispevkov se bodo v tukaj-
šnjih dnevnikih objavila.

**Diletanti izobraževalnega dru-
ga »Bratstvo«** priredijo v soboto,
22. t. m., v korist »Zveze jugo-
slavskih železničarjev« v Ljubljani
razniški večer. Spored: »Cigani«,
domestna šaloigra v treh dejanjih.
J. Dolinar. Začetek točno ob
8. zvečer. Vstopnina 40 vin. Ljub-
ljsko občinstvo opozarjamo na to
predstavo.

**Sokolski telovadni odsek v Mo-
h pri Ljubljani** naznanja, da se vr-
v nedeljo, dne 23. junija t. l., v re-
stavracijskih prostorih br. Miškota
v Seli velika sokolska veselica. Na
zahvalnem sporedu sta tudi burki:
»Brat Sokol« in »Bucek v strahu«.
Ter hosta nudili igri kar največ sme-
la in zabave, je pričakovati številne
železbe. — Obenem pa naznanja-
jo, da priredimo dne 4. avgusta t. l.
na vrtu br. Miškota veliko vrtno ve-
selico, spojeno z javno telovadbo.
Stančen spored prireditve se pravo-
časno naznanja. Na zdar!

Podružnica »S. P. D.« v Kranjski
pri stavi na Vršču pri Kranjski go-
to je na prelazu iz Kranjskega na
rimsko, planinsko kočjo »Dom na
Vršču«, katera bo dodelana začet-
kom julija tekočega leta. Prometu se
bo izročila okoli 15. julija t. l. —
javnostna otvoritev določila se
na 4. avgusta 1912 ob pol 12. do-
poldne. Vsi prijatelji planin se vljud-
no vabijo, da se udeležijo te slavnosti.
Nobed k kočji je vsakemu, ne samo
prežbanemu turistu, pristopen. Iz
kranjske gore pelje široka vozna pot
na desnem bregu planinskega potoka
čence do vnožja Prisanke, kjer se
členiča ob njegovih stenih po senčnem
blatu vpenjati do Vršča (1661 m).
Vrmine ni nikake, še manj pa kake
varnosti. Z Vršča odpre se krasen
razgled na Goriške alpe. Vsa društva
se vljudno prosijo, kakor tudi vsak
posameznik, da si dan 4. avgusta t. l.
reservirajo samo za veselico na Vr-
šču.

Razne stvari.

* **Ministri brez plače.** Kitajska
vlada je sklenila, da bi ministri in nji-
švi namestniki ne dobivali nikake
plače.

* **En milijon za draždansko vse-
stičje.** Iz Draždan poročajo: Neki
prečan, ki pa noče biti imenovan, je
javil, da daruje en milijon mark za
stanovitve vseučilišča v Draždanih.

* **Stavka odvetnikov.** Iz Milana
poročajo: Predvčerajšnjem so začeli
avskati odvetniki. Noben odvetnik
ni prišel k razpravam; vse civilne in
kazenske obravnave so morali pre-
režiti.

* **Žrtve zrakoplovstva.** Na letali-
šču v Brayelle sta trčila dva vojaška
zrakoplova ter padla na tla. En čast-
nik se je ubil, drugi pa težko poško-
dovan in kmalu nato umrl.

* **Telefon za gluhoome.** Prijatelj
Graham Bella, znanega soizumite-
la telefona, Viljem Shaw, ki je postal
vled težkega obolenja gluhoome, je
dal napraviti telefon, katerega se la-
go poslužujejo tudi gluhoome. Pri
tem telefonu se ne vporablja zvočnih
valov, temveč svetlobo. Priprava je

podobna pisalnemu stroju. Če udari-
mo na pisalnem stroju na gotovo čr-
ko, tedaj zabliski na drugi postaji ta
črka. Vprašanje je le, če se bo ta iz-
um sprlo majhnega števila gluho-
nemcev izplačal.

* **Napake mož.** Francoski ženski
list »Femina«, zelo razširjen list po
celi Franciji, in organ ženskih bori-
teljic za svoje pravice, je objavil pred
kratkem vprašanje na svoje naročni-
ce, katere napake mož so najbolj
značilne in katere napake možih po-
samezne ženske najbolj obsojajo.
Uredništvo lista je dobilo cele kupe
pism in treba je bilo več dni delati,
da so ločili te odgovore raznih neza-
dovoljnic raznih slojev. Ločili so vse
odgovore po napakah, ki so bile
označene v dopisih. Pri tem se je iz-
kazalo, da je najhujši greh možih
egoizem, nato slede po številu dopi-
sov ljubosumnost, ki skoro tekmuje
z egoizmom, dalje nezvestoba, nepo-
trpežljivost, strahopetnost (pantofel),
tiranstvo, huda jeza, gizdalinstvo in
končno na zadnjem mestu šele leno-
ba. Trije dopisi so označili kot glav-
no napako možih, brezmejno domiš-
ljavost, in ena sama dopisnica je tr-
dila, da je glavna napaka njenega
moža požrešnost.

Ribnikarjeva afera.

Kakor smo zvedeli od zagovorni-
kov, je proti Ribnikarju že vložena
obtožnica. Državno pravištnost ga
toži radi hudodelstva javne nasilnosti
po § 85 kaz. zak.

Telefonska in brzojavna poročila.

Brambni zakon.

Dunaj, 20. junija. Zbornica nade-
ljuje danes generalno debato o
brambnem zakonu. Kot prvi govornik
je nastopil poslanec Lewicki, ki je
poudarjal v imenu rusinskih po-
slancev, da bodo ti nadaljevali naj-
odločnejše boj za svoje narodne pra-
vice, navzlic vsem krivicam, ki jih
trpi rusinski narod, bodo Rusini izje-
moma glasovali za brambno refor-
mo, da s tem dokumentirajo svojo
ljubezen do vladarja, in na drugi strani
svojo požrtvovalnost napram državi,
o kateri upajo, da bodo našli
vendar enkrat boljše torišče za svoj
razvoj. V imenu Poljskega kluba je
izjavil dr. German, da bodo Poljaki z
ozirom na ugled in obrambo monar-
hije brez oziroma na trenutna nesoglas-
ja, glasovali za predlog, čepravno se
jim zdi način, kako je vlada spravila
zavedo pred parlament, nesrečen.

Govorila sta nato še poslanec
dr. Kramar in Reices. Nato je bila ge-
neralna debata zaključena.
Kot generalna govornika sta bi-
la izvoljena poslanca Bechyně in
Fran Fuchs. Najbrže se bo vršilo še
danes glasovanje v prelohu v speci-
jalno debato. Prihodnji teden bosta
najbrže oba brambna zakona spre-
jeta.

**Brambna reforma. — Govor dr. Kra-
mara.**

Dunaj, 20. junija. V globoko ute-
meljenem govoru je izjavil dr. Kra-
mar, živahno aklamiran od zbornice,
svoja načela o potrebi reforme arma-
de. V svojem govoru je naglašal, da
je napredek armade potreben tudi iz
socijalnega stališča, ter da priznava
tudi potrebo enotnosti poveljevalne-
ga jezika, toda le v toliko, v kolikor
to zahteva najskačnejša potreba.
Nato se je bavil s politično stranjo
brambnega vprašanja, ter je poudar-
jal, da Čehi ne glasujejo v prilog vlad-
i za te predloge, marveč samo v
prilog ljudstvu, državi in staremu če-
stljivemu vladarju.

Vlada in Poljaki.

Dunaj, 20. junija. Vlada je izdala
danes v opoldanskih urah oficijozni
komunike, v katerem sporoča cesar
Poljakom, da je v formalnem oziru,
z vzroki demisije ministra Dlugosza,
popolnoma v soglasju, da pa demisije
ne more sprejeti, zlasti ne v seda-
njem položaju. Cesar izraža ministru
svoje neomajno zaupanje. Ta komu-
nike pomeni uvod pomirjevalne akci-
je, ki naj odpravi kritično napetost
med Poljaki in ministrom Heinoldom.
Danes dopoldne so imele poljske
frakcije zborovanje. Ob 3. popoldne
zboruje parlamentarna komisija o po-
ločaju. Ob 4. popoldne je poklican
načelnik Poljskega kluba dr. Leo k
cesarju, kjer bo dobil nalog, da se po-
trudi končati kritični položaj v par-
lamentu.

Trizajem — Stadler in Žitnik.

Dunaj, 20. junija. Današnji »Deu-
tsches Volksblatt« priobčuje razgo-
vor svojega poročevalca z nadško-
fom Stadlerjem, ki se je izjavil o tri-
alizmu sledeče:

**Trizajem je politična ideja, ki se
bo morala enkrat izvesti.**

Dunajski politični krogi to izja-
vo živahno komentirajo in primer-
jajo z včerajšnjimi izjavami poslanca

Žitnika, ki je označil trizajem kot
»budalost«.

Žitnik je bil oficijozni govornik
svojega kluba, ki je obenem član vse-
pravaške organizacije. Njegovo mne-
nje je tedaj nekako oficijozna izjava
kluba napram državnopravnemu
programu hrvaško-pravaške stranke.
Ta nastop slovenskih klerikalcev
je močno osupnil in se splošno obsoja
kot velika neprevidnost. Vsled Žitni-
kovega nastopa je Hrvaško-sloven-
ski klub ves zmeden in ne ve, kako
bi se izognil težkim političnim posledicam
včerajšnje Žitnikove izjave.

Resolucije poslanca Rybářa.

Dunaj, 20. junija. V bosanskem
odseku je vložil poslanec Rybář na-
slednji dve interpelaciji:

I. Vlada se pozivlja, da takoj za-
čne s pogajanjimi z ogrsko vlado, da se
začno s posredovanjem zastopnikov
Bosne in Hercegovine definitivna po-
gajanja glede ugotovitve državno-
pravnega stališča teh obeh dežel na-
pram monarhiji, in da s sodelova-
njem teh odločujočih faktorjev in
onih iz obeh državnih polovic omo-
goči ureditev skupnih zadev. Vlada
se pozivlja, da ima pri teh pogajanjih
pred očmi vedno smer, ki je dana po
naslednjih direktivah: 1. Jugoslovanske
dežele v monarhiji naj se zedinijo
v avtonomno upravno okrožje. Vsled
tega naj se preustroji monarhija na
federalistični podlagi.

2. Za posvetovanja in odločitve o
skupnih zadevah naj se ustanovi cen-
tralni parlament.

II. Vlada se pozivlja, da z ozirom
na določitev zakona iz leta 1880. iz-
dela za Bosno in Hercegovino statut,
ter načrt zakona, glasom katerega bi
prišli vsi v bosansko-hercegovskem
deželnem zboru sprejeti zakonski
načrt brez odloga v državnem zboru
do razprave.

Heinold in Poljaki.

Dunaj, 20. junija. Sprava med
Poljaki in namestnikom ministrskim
predsednikom Heinoldom bo najbrže
že danes perfektna. Cesar je dr. Leu
poudarjal v avdijenci, da prizna, da
je treba pri akciji med obema narod-
nostima v Galiciji vedno gledati na
to, da soglašajo s tem Poljski klub.
Heinold bo podal tozadevno primer-
no izjavo.

**Češki državnozbornski kandidat na
Dunaju.**

Dunaj, 20. junija. Češki socialni
demokrati so sklenili, da kandidirajo
v III. dunajskem okraju, za kateri je
bil ponesrečen Silberer poslanec,
svojega kandidata.

Razredna loterija.

Dunaj, 20. junija. Sedaj prihajajo
v javnost načrti avstrijske razredne
loterije, glasom katerih naj bi znašal
najnižji znesek za igranje 4 K za eno
desetinko srečke. Vsega skupaj je
določenih 5 razredov. Pri vsakem
razredu znaša vloga 40 K za celo
srečko. Najvišji dobiček znaša v pr-
vem razredu 60.000 K in v petem raz-
redu 700.000 K. Iz vladne predloge
je razvidno, da pride od 80.000 srečk
do žrebanja polovica, toda v vseh pet
žrebanjih skupaj.

Češko-nemška sprava.

Dunaj, 20. junija. Češki namest-
nik, knez Fran Thun, je prišel včeraj
na Dunaj in prišel opoldne v par-
lament, kjer je imel povsetovanja s
številnimi češkimi poslanci. Knez
Thun hoče pospešiti pravna dela.

Kunčtica.

Praga, 20. junija. Češki namest-
nik je priložil aktom o izvolitvi gospe
Kunčticke naznanilo, da volitve žens-
kega poslanca ne prizna, ker na Če-
škem žene nimajo pasivne volilne
pravice. V drugem naznanilu sporo-
ča, da so volilni komisariji opozarjali
tudi volilce na to dejstvo.

Ogrski državni zbor.

Budimpešta, 20. junija. Brambni
odsek ogrskega državnega zbora je
sprejel novi zvišani rekrutni kontin-
gent na podlagi novega brambnega
zakona. Ogrski kontingent za ar-
mado znaša tedaj 57.997 mož, za hon-
vend 17.500 mož.

Samomor kadeta.

Maribor, 20. junija. V tukajšnji
kadetni šoli se je ustrelil včeraj s
službeno puško gojenec III. letnika
Egon Urban. Zadel bi bil skoraj tudi
tovariša, ki je bil ob istem času v
spalnici in ki je le slučajno ostal ne-
poškodovan.

Banjaluški škof umrl.

Sarajevo, 20. junija. Banjaluški
škof Marković je danes ponoči umrl.

Kriza v Črni gori.

Cetinje, 20. junija. Ministrski
predsednik Tomanović je podal iz-
zdravstvenih ozirov svojo demisijo,
kateri so se pridružili vsi drugi čla-
ni kabineta. Kralj je demisijo sprejel
in povelj generalu Martinoviću se-
stavo novega kabineta.

Srbske rezerve.

Belgrad, 20. junija. Vojni mini-
ster je poklical za 28. juni vso rezer-
vo I. in 2. razreda na 20dnevno vo-
jaško vajo.

Železniški most čez Donavo.

Sofija, 20. junija. V kratkem se
baje zopet začno pogajanja zaradi
zgradbe železniškega mostu čez Do-
navo med Bolgarsko in Rumunsko.
To pot gre za zvezo med Vidinom in
Kalafatom. Taka zveza bi utegnila
škodovati srbskemu načrtu Jadrans-
ke železnice.

Car in cesar Viljem.

Monakovo, 20. junija. Kakor se
zagotavlja bo prišla v razgovorih
med carjem in cesarjem Viljemom,
katerih se udeležita tudi ruski zuna-
jni minister in nemški državni kance-
lar, italijansko-turška vojna samo v
toliko na razgovor, da ne more sam pod-
vzeti nobene akcije, če tudi želi mirni
razvoj.

Ruski poslanik v Berlinu.

Berlin, 20. junija. Kakor poro-
čajo petrogradski listi, bo imenovan
bivši carjev adjutant general Tati-
ščev za ruskega poslanika v Berlinu.
Tatiščev se mudi že več let v
Berlinu v okolici nemškega cesarja
in je zelo priljubljen.

Izpremema na danskem prestolu.

Kodanj, 20. junija. Posebne
misije bodo sporočile vladarjem iz-
prembo na danskem prestolu. Prejšnji
zunanji minister grof Raben-
Levetzan se odpelje v spremstvu
Lyttichava na Dunaj in v Atene.

**Kronski govor nadvojvodinje Luk-
semburške.**

Luksemburg, 20. junija. Pred-
včerajšnjem popoldne je bila nadvoj-
vodinja Marija Adelajda, ki je postala
po salski postavi 14. t. m. polno-
letna, zaprisežena. Po prisegi je pre-
brala kronski govor ter je v svojem
govoru objubila, da bo Luksembur-
žanom dobra, milostljiva in prizanes-
ljiva nadvojvodinja, ki se bo zlasti
zanimala za socialna vprašanja.

Homerule.

London, 20. junija. Zbornica je
začela specijalno razpravo o irski
avtonomiji in je po dvednevni raz-
pravi sklenila, da naj bodo gotovi
okrog Ulstra, kjer stanujejo
izvečine protestanti, izključeni iz te-
ga zakona. Med debato je prišlo do
burnih prizorov, ker so poslanci
vedno opozarjali na sklep unijoni-
stov, ki so izjavili, da se hočejo, če
treba, celo z orožjem ustaviti jurisdik-
ciji irskega parlamenta. Dodatni
predlog je bil s 320 proti 251 glasovom
odklonjen.

Rusija in Italija.

Milan, 20. junija. Novi ruski po-
slnik v Rimu je izjavil rimskemu
korespondentu »Corriere della sera«,
da je razmerje med Rusijo in Italijo
najboljše odkar je bil car tako pri-
srčno sprejet v Italiji. Rusija je po-
kazala tudi v vojnem konfliktu Italiji
nasproti vedno svoje simpatije, dasi-
ravno se je strogo držala nevtralite-
te. Nikakor pa ne obstoja kaka tajna
pogodba. Za Rusijo je zelo razvese-
ljivo, da so se odnošaji med Italijo in
Francijo izboljšali. Rusija iskreno
želi miru, ker trpi vsled vojne med-
narodni položaj in tvori zatvoritev
Dardanes nevarnost za Rusijo.
Vsled te zatvoritve ima namreč ru-
ska trgovina že sedaj 12 milijonov
rubljev škode.

Zopet nemiri na Kitajskem.

Peking, 20. junija. Ministrski
predsednik Tangshaoji, ki je odpoto-
val službeno v Tientsin se še ni vr-
nil v Peking. Juanšikaj je poslal že
dvakrat svojega tajnika Liangschi-
ja s posebnim vlakom v Tientsin, da
bi ga privedel nazaj, toda brezuspeš-
no. Predsedniku in članom kabineta
se zdi to dejstvo zelo sumljivo.
Predsednik se najbrž noče vrniti za-
radi izjave raznih kantonov, ki za-
htevajo od centralne vlade popolno
neodvisnost.

Upor med vojaštvom.

Peking, 20. junija. Oddelek vo-
jaštva, ki je bil nastanjen v poletni
palači je šel korporativno v mesto,
da zahteva obljubljeno plačo. Čete
Juanšikajevе so zabranile vojakom
vstop, pri čemer je prišlo do krvavih
spopadov. Več poveljnikov teh
čet so zaradi upora aretirali. Tudi iz
več drugih mest, kjer so nastanjene
večje posadke prihajajo poročila, da
se bodo vojaki v najkrajšem času
uprli, če ne bodo dobili plače. Kljub
temu pa vedno narašča vpliv Juanšikaj-
ja, in bi bil odstop ministrskega
predsednika zanj naravnost ugoden.

Roosevelt in Taft.

Chicago, 20. junija. Ob 4. popold-
ne je poskusilo kakih 10.000 ljudi,
med njimi več žensk predreti policijski
kordon in vdreti v konvent. De-
monstranti so napravili gluščo mač-
jo godbo, tudi več strelcev je padlo
proti policiji. Ta je končno aretirala
nad 100 oseb.

Chicago, 20. junija. Glasovanje
za provizoričnega predsednika se je
pričelo s silnimi kravali. Ko bi mo-
rala glasovati Kalifornija kot prva, je
izjavil voditelj kalifornskih zaupni-
kov, da ne bodo glasovali, ker se

udeležujejo glasovanja z goljufijo iz-
voljeni delegati. Taftov kandidat, se-
nator Root, je bil nato izvoljen s 528
glasovi, dočim je dobil Mac Govern
502 glasova. Ostali glasovi so od-
padli na Lafoletta, ki sploh ni kandi-
diral.

New York, 20. junija. Konvent je
preložil izvolitev odsekov na danes.
Mnogo voditeljev soglašajo v tem, da
ne bo mogoče niti Rooseveltu niti
Taftu prodreti, zaradi česar iščejo
kompromisnega kandidata. Zopet je
prišel tozadevno na površje sodnik
Hughes, ki pa odklanja kandida-
turo. John Wannaker, ki naj podpira
Taftovo nominacijo, je dospel včeraj
v New York in se je odpeljal s po-
sebnim vlakom v Chicago, istotako
tudi Rooseveltov pristaš Osborne v
Baltimore z drugim posebnim vla-
kom. Ker ni dobil nobeden kandidat
pri prvem glasovanju potrebne ve-
čine, pričakujejo, da bo imenovan za
provizoričnega predsednika ali
Gaynor ali Bryan potom kom-
promisa. Sedaj cenijo večino za
Tafta na 18 glasov.

ITALIJANSKO - TURŠKA VOJNA.

Mrtvi Italijani.

Rim, 20. junija. Vojno minist-
stvo razglasa oficijozno, da je bilo od
začetka vojne v Afriki usmrčenih
57 častnikov in 588 podčastnikov in
mož. Pri tem niso všteti oni, ki jih
pogrešajo, to sta dva častnika in 325
mož — skoro vsi od 11. polka bersa-
glierjev (?).

Egejski otoki.

Rim, 20. junija. »Stampa« in
»Vita« pravita, da se namenoma no-
četa baviti z vprašanjem usode
Egejskih otokov. O tem se bo raz-
pravljalo po končani vojni. Na vsak
način Italija ne podpira grških težni,
pa tudi ne misli na to, da bi obdržala
otoke. Iz Carigrada došli Italijani se
priznajo nad častniki francoske
ladje »Ispahan« ter pravijo, da so ti
posvali osebo italijanskega kralja in
zabavljali na Italijo.

Pariz, 20. junija. Rimski poroče-
valec »Matina« izjavlja, da je Italija
doslej le počasi zasedla otoke v Egej-
skem morju, da bi dala velešlam pri-
liko in čas za intervencijo. Vendar je
vest neresnična, da bi bila Italija pre-
nehala zasedati otoke vsled ugovora
kake velesele.

Milan, 20. junija. »Corriere della
sera« je nezadovoljen z govorom
francoskega ministrskega predsedni-
ka Poincaréja ter pravi, da je najbr-
že stališče Italije v Sredozemskem
morju krivo, da so francoski držav-
niki tako proti Italiji. Francija zahte-
va Sredozemsko morje za sebe, tam
pa ni več sama, per zahteva tam tu-
di Italija svoje mesto. Ali se hoče
Francija obrtniti proti Italiji? Dejstva
govore za to, toda Sredozemsko
morje ne bo nikdar francosko morje,
ker Italija ne odneha.

Iznajni Italijani.

Carigrad, 20. junija. Gubernator
v Peri je izjavil z ozirom na one Ita-
lijane, ki so bili izgnani, mesta pa še
niso zapustili, da jih bo dal aretirati
in ravnal z njimi, kakor z vojnimi
jetniki. Nemški konzulat je storil ko-
rake, da turška vlada izroči te Itali-
jane nemškemu konzulatu, ki jih bo
interniral potem v italijanski bolniš-
nici tako dolgo, da se bo našla ladja,
ki jih odpelje v Italijo. V Carigradu
je še kakih 100 italijanskih delavcev.

V Jemenu.

Rim, 20. junija. »Tribuna« poro-
ča iz Massanaha: V Jemenu so mne-
nja, da obstoja med Said Idrisom,
Imamom Jahijo in šejkom v Zatani-
ku tajna pogodba. Imam Jahija hoče
samo počakati na ugodni trenutek,
da se obrne proti Turkom, gotovo pa
je, da se Jahija ne bo nikdar bojeval
proti Idrisu. Med turškimi vojniki
vlada panika (?) zaradi poraza pri
Dizanu, kjer je padlo 2500 Turkov.

Vojni davek.

Carigrad, 20. junija. Skupni zne-
sek sklenjenih vojnih davkov znaša
kakih 2.050.000 turških funtov ter
upa finančno ministrstvo, da bo s
tem izhajalo.

Mir.

Pariz, 20. junija. »Ecaire« poro-
ča iz Rima, da je baje turška vlada
privolila v to, da priznajo velesile
aneksijski dekret. To bi bil prvi ko-
rak k miru. Turčija pa zahteva, da se
zadeva obravnava na evropskem
kongresu. »Corriere della sera« po-
roča, da je Turčija odpoklicala iz
Tripolitanije že mnogo častnikov, in
da se turške čete iz Tripolitanije
umikajo (?).

Razgled po slovanskem svetu.

— Smrt bolgarskega pesnika P. Slavejkova. Čuden slučaj! Skoro istočasno, ko smo položili Slovenci prah pesnika Aškerca k večnemu počitku, izgubil je tudi bratski bolgarski narod enega izmed svojih največjih pesnikov — Penčo Slavejkova, ki je umrl daleč od svoje domovine ob jezeru Lago di Como v Severni Italiji. Slavejkov je bil 10 let mlajši od Aškerca, rojen leta 1866. Bil je sin Petka Slavejkova, ki je v svoji osebi združeval politika, časnika in književnika. Penčo Slavejkov je bil uradnik bolgarskega naučnega ministrstva. Lani je obolel ter dobil od vlade dopust, da si poišče zdravje v solnčni Italiji in da tam dovrši svoje najznamenitejše delo »Krvava pesem«. Iz Italije se ni več vrnil. Njegova bolezen se ni okrenila na bolje, marveč se pogoršala in pred dobrim tednom je podlegel paralizi, ki je že dlje časa razjedala njegov organizem. Vest o njegovi smrti je bolešno odjeknila po vsi Bolgarski, to tem bolj, ker je pesnik zatisnil trudne svoje oči v tujini, zapuščen in osamljen, daleč od svojcev in domovine. V Sofiji je bil takoj ustanovljen odbor, ki si je nadel nalogo, da prepelje smrtno ostanke pesnikove iz tujine v domovino. — S Slavejkovim je legel v grob eden največjih sodobnih pesnikov bolgarskih, vodja moderne struje, ki se ji je posrečilo, harmonično približati narodni bolgarski poeziji. Vse njegove pesmi imajo globoko vsebino, a so tudi v formi dovršene. Na književnem polju je Slavejkov nastopil v devetdesetih letih. Svoje pesmi je priobčeval po raznih književnih in političnih listih. Te svoje prvence je zbral ter jih l. 1896. izdal v dveh knjigah pod naslovom »San o sreči« in »Epske pesmi«. Obe knjigi sta bili v prilično kratkem času razgrabljeni in sta izšli l. 1907. in 1908. v drugi izdaji. Njegovo največje delo je zgodovinsko - narodni epos »Krvava pesem«. Ta umotvor je široko zasnovana epopeja zadnjih let turškega robstva pod turškim jarmom, umetniški spomenik onim velikim dogodkom, ki so imeli za posledico osvoboditev Bolgarske. V tej epopeji pesnik zlasti krasno in čustveno opeva starca Balkana. Takšnega pevca kakor Slavejkova še ni našel sivi Balkan! Škoda, da je ta znamenita epopeja ostala nedovršena. Pesnik je šel »pod jasno nebo italijansko«, da bi završil svoj takorekoč življenjski umotvor, a Parke so mu prestrigle nit življenja in odšel je v deželo Kocita, ne da bi končal zasnovano svoje delo. Ko se je odpravil v Italijo, je napisal, kakor da bi slutil, da se mu že odpirajo groba vrata, te - le verze: »Zival je grob — za kogo li izroven? — Groba — i može bi toj da je moja.« — Večen spomin pesniku Slavejkovu tudi v Slovencih!

Izpred sodišča.

Zanimiva obravnava se vrši te dni pred graškim porotnim sodiščem. Obtožen je 31letni zavarovalni uradnik Alfred Fleischmann, ki je izvršil celo vrsto sleparij. Obtožnica obsega več nego 60 strani. Fleischmann je bil začetkoma v trgovini svojega očeta. Ko je pa moral izstopiti iz trgovine, je začel kar na debelo slepariti s ponarejenimi menicami. Čeprav je bil znan kot človek brez vsakega kredita in zaupanja, je vendarle dobil pri »slavnoznanem« Vzemnem podpornem društvu v Ljubljani proti menici 2000 K posojila, ki je seveda nikdar plačal ni. O tej zanimivi pravdi bomo še poročali.

Današnji list obsega 8 strani.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.
Lastnina in tisk »Narodne tiskarne«.

Mnenje gospoda dr. Jonna - Troilija, »dravnika« Dobrodelnega društva Nj. Vel. kraljice - matere»
Rim.

Gospod J. Serravallo
Trst.

Naznanjam Vam, da pripisujem že več časa z uspehom Vaše Serravallova kina - vino in posebno se ga poslužujem pri malokrvnosti otrok, ki ga jako radi jemljejo.

Rim, 4. julija 1909.

Dr. Jonna - Troili.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 300-2 Srednji zračni tlak 30-76 mm

Junija	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
19.	2. pop.	738.5	27.9	sl. jug.	jasno
„	9. zv.	738.1	19.5	brezv.	„
20.	7. zj.	736.8	15.5	„	„

Srednja večerajšnja temperatura 20.2°, norm. 18.2°. Padavina v 24 urah 0.0 mm.

Snažna glava

je prva zahteva za zdrave in lepe lase. Zato naj bi se vsak, ki mu je kaj do las, navadil na redno umivanje s Pixavonom. Pixavon je voljno, tekoče katranovo milo za umivanje glave, kateremu so na patentiran požaltnjevalni način odvzeli zopni duh po katranu. Pixavon ne čisti samo las in kože na glavi, nego s svojim katranom naravnost poživlja lasišče. Redno negovanje las s Pixavonom je v resnici za jačjenje kože na glavi in krepitve las najboljši način, kar jih pozna moderna izkušnja.

Steklenica za več mesecev mila stane K 2-50. Vse boljše brivnice izmivajo lase s Pixavonom.

Zahvala.

Povodom smrti in pogreba svojega moža izrekam za izkazano sožalje, kakor tudi za častno spremstvo in krasne vence vsem prijateljem in znancem, prečastiti duhovščini zlasti za tolažilne besede tekom bolezni visokemu deželnemu odboru kranjskemu, upravništvu graščine Schneeburg, deželnim poslanecem gg. doktor Zajcu, Schollmayr - Lichtenberg in Drobnicu, občinskim zastopnikom mesta Lož in Starega trga, uradništvu v Ložu, društvu zdravnikov na Kranjskem, pevcem in Orlovi Ložke doline č. kr. orožništvu posebno pa gosp. Zidaršiču za ureditev in požrtvovalnost pri priliki pogreba najsrčnejšo zahvalo.

Lož, dne 20. junija 1912.

Fani Neuberger.

Potrtega srca naznanjamo v imenu svojcev in sorodnikov, pretrgano vest, da je naš predragi oče, oziroma brat in stric, gospod

Jožef Ogrič

po kratki, mučni bolezni, pretrgan s sv. zakramenti za umirajoče danes, dne 19. t. m. dopoldne ob 11. uri v 65. letu svoje dobe mirno zaspal v Gospodu.

Pogreb predragega rajnika se vrši v četrtek, dne 20. junija popoldne ob 4. uri iz deželne bolnice na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem priporočamo prebalega pokojnika v blag spomin in pobožno molitev.

V Ljubljani, 19. junija 1912.

Niko in Filip Ogrič
sinova.

Franc in Janoz Marija Pirnat
brata. sestra.

Plemenska perutnina na prodaj.

Ker se mi je za moj zasebni šport z rejo perutnistva naložil neopravičen davek, ne bom plačeval tega »čudnega« davka in raje prodam po ugodni ceni Langshan, svetle Brahma, holandske beločopke, Faverolles in tudi kurjo stajo s 16 zaklopnimi gnezdi. H. Franzl, Ljubljana, Privoz št. 10.

„fikač. društvo slov. veterinarjev na Dunaju“ naznanja vsem svojim članom, ustanovnikom, starejšinam, tovarišem in podpornikom, da je umrl 17. t. m. nagle smrti njega starejšina, gospod

Josip Zupančič,

okrajni dež. živinozdravnik v Žalcu.

Pokojnika, ki mu je smrt prekrizala življenjsko pot v najlepši dobi, v 27. letu, in z njim vzela odličnega strokovnega delavca, priporočamo vsem v blag spomin.

Dunaj, dne 19. junija 1912.

Zahvala.

Povodom prebride izgube, katera nas je doletela vsled smrti dragega nam soproga in očeta, gospoda

Antona Kosija

c. kr. gimn. profesorja v p.

ne najdemo besedi, s katerimi bi se zahvali vsem, ki so nam v težki uri izrazili sočustvovanje in sožalje svoje. Hvala preč. duhovščini, mil. g. opatu F. Ogradiju z drugimi gg. duhovniki iz Celja in drugod. Iskrena srčna hvala akad. teh. društvu »Triglav«, ki je z zastavo prihitel iz Gradca in počastil tako spomin svojega starejšine. Prisrčna hvala nadatje slavnemu društvu »Sokol celjski«, ki se je udeležil korporativno z zastavo pogreba dragega nam ranjkega. Nadalje se zahvaljujemo celjski »Citalnici«, »Klubu naprednih akademikov v Celju« in vsem ostalim korporacijam ter zastopnikom posameznih uradov.

Posebno hvaležni smo g. predsedniku »Triglava« I. U. C. Francu Hrašovcu za ganljiv nagrobni govor, g. vlad. svetniku Kl. Proftu, g. vodji c. kr. sam. nem.-slov. gimnazijskih razredov prof. E. Lileku, kakor vsem gg. profesorjem obeh gimnazij, da so se z učenci udeležili pogreba.

Tudi darovateljem vencev in vsem ostalim, ki so prebalega pokojnika spremljali na njegovi zadnji poti, mnogokratna hvala!

Žalujejoči ostali.

Sprejme se pod ugodnimi pogoji starejši, vojaščine prost

pomočnik špecerist

boljša moč, v trgovini A. Sušnik, Zaloška cesta. 2227

Odda se

velika zračna soba

za stanovanje, pisarno ali kako društvo. Ljubljana, Hilsnerjeva ulica št. 5/I. 2229

Enonadstropna vila

v Rožni dolini št. 250, obsegajoča 4 stanovanja, katerih vsako obstoji iz 2 sob, kuhinje in pritliklin, se pod ugodnimi pogoji takoj prodaja. Pojasnila daje lastnica v Rožni dolini št. 195. 2223

Samostojna gospodična (učiteljica) išče pri boljši rodbini večjo, nemeblovano sobo s posebnim vvhodom. Želi se tudi vsaj opoldanska hrana. — Ponudbe do 5. julija pod »Ugodnost« na upravništvu »Slov. Naroda.« 2212

Kontrolna blagajna

„National“ s tipkami, popolnoma nova, se prodaja pod tvorniško ceno kakor tudi dva dobra gramofona z ploščami; eden je z denarnim vmetom kateri bi bil jako pripraven za gostilno. Pismene ponudbe pod »Blagajna« upravništvu »Slov. Naroda.« 2221

Svetovna znamka

LAURIN & KLEMENT

d. dr. v Mladi Boleslavi

AVTOMOBILI

Zastopnika: Nikodem & Wetzka — Gradec.

Št. 944

RAZGLAS.

Živinski in kramarski letni semen

v Jelšanah se bode obdrževal dne 28. junija 1912
Jelšane, dne 17. junija 1912.

Župan: L. Valenčič.

Dunajska življenska in rentna zavarovalnica

Dunaj IX., Maria Theresienstrasse št. 5.

== Varnostni zaklad K 45.000.000 — Zavarovana glavica K 150.000.000 —

Vsi načini življenskega zavarovanja pod najugodnejšimi pogoji:

z garantirano 40% dividendo, zavarovanje za doživetje in smrt z garantirano padajočimi premijami; rentno zavarovanje. — Zavarovanje za dote in vojaško službo brez zavarovalniške preiskave! Če starši umro, odpade vsako nadaljnje plačevanje premije. Nadzornik za Kranjsko:

Ciril Globočnik v Ljubljani, Elizabetna cesta št. 4.

Prva borovska orožnotovarniška družba

Borovlje Peter Wernig Koroško

družba z omejeno zavezo.

Na I. mednarodni lovski razstavi odlik. z državno kolajno.

Izdeluje najnovejše in priznane prvovrstne puške vseh sestav, za drob in kroglo z najboljšim strelnim učinkom. Bogata zaloga browning-, Steyer in drugih avtomatičnih pištol, samokresov, zračne puške, sploh vse v to stroko spadajoče orožje. — Prevzema vsakovrstna popravila in predelavanja pod polnim jamstvom in po najnižji ceni.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Ceniki brezplačno in poštne prosto.

**Se spretna, zanesljiva
prodajalka v trafiko.**
Znam nemškega in sloven. jezika.
Znam v nemškem jeziku s priloženo
na c. kr. glavno tobačno za-
vajo v Celju. 2179

**ecerijska in delikatesna
trgovina**

radi bolezn lastnika in rodbinskih
razmer
odda pod zelo ugodnimi pogoji.
Kraj, lepo gorenjsko mesto.
pove upravništvo »Slov. Naroda«.

71/12-1

SKLEP.

Na predlog g. dr. Ivana Šusteršiča, odvetnika v Ljubljani kot upravitelja
ob Bončarjevega konkurznega sklada dovoljuje se

avna prodaja
konkurzni sklad spadajočih mlinskih izdelkov
moke, žita, otrobov in enega kosilnega stroja.

Na prodaj pride:

A) v Domžalah: 260 kg pšenične moke, 50 kg ajdove moke, 50 kg
moke za polento, 20 kg kaše, 20 kg ječmena, 50 kg ržene moke, 150 kg živinske
kurje klaje, 50 kg pšenice, 11 vreč moke za klajo št. 8 po 50 kg, 29 vreč
ajdovih otrobov po 50 kg, 33 vreč ajdovih otrobov po 5 kg, nekaj ječmena,
1 vreč polentnega zdroba po 50 kg, 1000 kg koruzne moke, 49 vreč moke, 49
vreč za polento št. 1 po 50 kg, 2 vreči (140 kg) koruznih otrobov, 8 vreč kaše
50 kg 4 vreče koruzne moke po 50 kg, 97 vreč moke po 80 kg, 1 vreča
ajdove moke 50 kg, 1 vreča zdroba za polento (50 kg) 24 vreč moke št. 7 $\frac{1}{2}$,
1 vreč po 100 kg, moke št. 7 $\frac{1}{2}$, 1 vreča 100 kg moke št. 6 $\frac{1}{2}$, 1 vreča moke
100 kg št. 6 $\frac{1}{2}$, 1 vreča moke (100 kg) št. 6.

B) Na Količevem: 55 vreč kaše po 50 kg, 1013 vreč à 70 kg riže-
vih otrobov, 10.000 kg pšenice.

Prodaja vršila se bode dne 27. junija t. l. in sicer ob 8. uri
jutraj v Domžalah in ob 1. uri popoldne na Količevem.

Vzključno ceno določil bode upravnik mase pri prodaji.

Cenilni zapisnik je na ogled pri tem sodišču med uradnimi urami.

kr. okrajno sodišče v Kamniku, oddelek II.,

dne 18. junija 1912.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Zlasti je ugodno zavarovanje na
doživetje in smrt z manjšajočimi se
101

300 hl vina iz l. 1911:

150 hl belega namiznega, 150 hl cvička
iz lastnih vinogradov, ležečih na Bi-
zeljskem in na Hrvaškem, **je naprodaj.**
Pošiljam vzorce. Cene po dogovoru,
vino postavljeno na postajo Brežice.

**Dragotin Broz, lastnik vinogra-
dov, Klanjec, Hrvaško.** 2201

2213

„SLAVIJA“
vzajemne zavarovalna banka v Pragi.
Reservni fond K 52.752.289-24. — Izplačano odškodnine in kapitalije K 115.390.603-61.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovansko-narodno upravo.
Vsa posojenja daje
čigar pisarne so v
lastni bančni hiši
Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici šte. 12.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in obcnokoristne
namene.

Hiša

z štirimi stanovanji in vrtom na lepem kra-
ju v Rožnidolini št. 227. se pod zelo ugod-
nimi pogoji iz proste roke **ceno prodaj.**

**Več dobrih
polagalcev parket
dobi delo na Reki.**
Več pove 2197
**Ferdo Primožič, mizarstvo, Ljub-
ljana, Rimska cesta šte. 16.**

**Pristen dober
brinjevec**

se dobi pri 95
L. SEBENIKU v Spod. Siški.

BLUZE,
krila, kostume, plašče, pole-
rine, predpasnike,
otroške oblekice
plašče, klobučke, havičice, cepice,
higijenične potrebščine za novorojenčke
in vsako modno blago pošilja na izbiro
M. Kristofič-Bučar
Ljubljana, Stari trg št. 9.

Št. 18755.

2144

Razpis ustanove.

Letos se hosta oddali dve mesti ustanove Jožeta Jallanove za sirote v letnem znesku po 84 R.

Pravico do te ustanove imajo od rojstva pa do 14. leta življenja revni
otroci brez staršev, ki so bili rojeni v frančiškanski, šentpeterski ali šentjakob-
ski fari v Ljubljani.

Prošnje je vlagati pri mestnem magistratu ljubljanskem **do vštetea**
16. avgusta tega leta in jim je priložiti rojstni in krstni list; prošnjo
ima otrokov varuh podpisati in v njej navesti vse rodbinske in gmotne raz-
mere prosilca, oziroma prosilke.

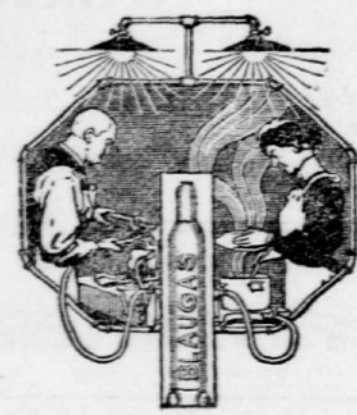
Mestni magistrat ljubljanski,

dne 7. junija 1912.

Župan: **dr. Ivan Tavčar** l. r.

Kaj je plavi plin?

Plavi plin je dosedaj
najlepša in najcenejša
:: luč na svetu ::

gori tudi navzdol kakor električna, samo da je polovico cenejša kakor električna ali acetylen (karbid) ali drugi plin.

Plavi plin akcijske družbe.

Glavni zastopnik A. Ivanc, Celje (Štajersko).

Iščejo se zastopniki za mesta ali za deželo. Prednost imajo samo instalaterji.

Narodna knjigarna.

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest; spisal Fr. Remec.
Cena 2 K, s pošto K 2-20.

Pravkar je izšla v drugi izdaji pre-
krasna zgodovinska povest »Kralj
Matjaž«, ki spada med najbolj čitane
knjige in po kateri občinstvo vedno
znova vprašuje.

**Čez trnje
do sreče.**

Spisal Senčar.

Cena broš. K 1-20, vez. K 2-20,
s pošto 20 v več.

Zelo zanimiv roman, poln interesantnega
dejaja.

Rdeči smeh.

Spisal Leonid Andrejev.

Preložil Vladimir Levstik.

Cena broš. K 1-40, vez. K 2-40,
s pošto 20 v več.

V tem »odlomku najdenega rokopisa«
so popisane strahote vojne in iz nje
porajajoče se pijanosti krvi in blaznosti.

Brodkovski odvetnik.

Spisal V. Beneš-Sumavsky.

Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50,
s pošto 20 v več.

Ta odlični roman podaja zanimivo in
pretrčljivo sliko iz narodnega življenja
in priča, kako nemška žena uničevalno
vpliva na slovanskega moža.

Undina.

Spisal André Theuriot.

Cena 90 v, s pošto 10 v več.

Eden najljubeznivejših francoskih pisa-
teljev je v tej knjigi podal dražestno
povest, ki jo je svetovna kritika uvrstila
med nesmrtna dela.

V študentovskih ulicah.

Roman; spisal Fr. Remec.

Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50,
s pošto 20 v več.

To je gniljiv roman iz ljubljanske
preteklosti, slika življenje iz tedanjih
malomeščanskih in gosposkih krogov,
tragedija dekleta, ki je vzraslo v stu-
dentovskih ulicah, a je pogledalo v
aristokratske kroge Gosposkih ulic
in to poplačalo s svojo življensko srečo.

Libera nos a malo.

Zgodovinski roman; spisal Vladimir Vesel.
Cena K 1-40, vez. K 2-20, s pošto
20 v več.

Koncem 15. stoletja se je pripravil na
Slovenskem kmetijski punt. Kmetjsko
ljudstvo je takrat strahovito trpelo in
viri tega so duhovske in posvetne oblasti
trpčile ljudstvo zaradi domnevanega
čarovništva. Ponekod so požgali vse pre-
bivalce kake vasi, ker so bili osumljeni
čarovništva. Vse to nam popisuje pisatelj
v tem veleznanimivem romanu.

**Zadnji
rodovine Benalja.**

Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, s pošto K 1-70.

Veleznanimiv zgodovinski roman iz časa
rokovnjaškega gibanja na Kranjskem.

**Ljubezen in junaštva
strahopetnega praporščaka.**

Cena — 80 v, vez. K 1-80, s pošto
20 v več.

Ta mična ljubezenska povest se je ob-
činstvu prav posebno prikupila. Dejanje
se vrši za časa zadnje avstrijsko-turške
vojne, ki jo je vodil princ Evgen. V
povesti je popisano, kako izvrši straho-
peten človek občudovanja vredna junaštva,
samo da bi se opral pred tisto, ki jo ljubi.

**Strahovalci
dveh kron.**

Spisal Fr. Lipič.

Cena broš. K 2—, vez. K 4—, s
pošto 40 v več.

Veleznanimiv roman iz časa velikih bojev
med pomorskimi razbojniki, turškim ce-
sarstvom in beneško republiko.

Aleš iz Razora.

Spisal Ivan Cankar.

Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50,
s pošto 20 v več.

Najbolj ljudska in ena najlepših povesti,
kar jih je spisal Cankar.

Ljubezen Končanove Klare.

Roman; spisal Fr. Remec.

Cena broš. K 1-50, vez. K 2-50,
s pošto 20 v več.

Ozadje tega romana je zgodovinsko.
Dejanje se vrši v Ljubljani in njeni
okolici v časih Napoleonove Ilirije, v
krogih francoskih in domačih aristo-
kratov, med katere je stopilo slovensko
dekle, ki v svetosti svoje ljubezni do-
prinese plemenite žrtve, dokler se na-
posled tudi njej ne nasmeje sreča.

Mali lord.

Spisal F. H. Burnett.

Cena broš. K 1-60, vez. K 2-60,
s pošto 20 v več.

To knjigo vesolja, kakor je kritika ime-
novala to presrečno povest, so po izgledu
mestnega šolskega nadzornika sprejeli v
šolske knjižnice vsi šolski voditelji, ki
jim je res mar, da mladina kaj dobrega čita.

**Osnovni nauki
o narodnem gospodarstvu.**

Spisal Valentin Zun.

Cena K 3—, s pošto K 3-20.

To je najpopolnejše in najtemeljitejšo
delo o narodnem gospodarstvu v sloven-
skem jeziku. Ta knjiga je absolutno po-
trebna za vsakega, kdor deluje na na-
rodnogospodarskem polju, zlasti za vsa-
kega posojilničarja.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti.

Cena broš. K 1—, vez. K 1-80,
s pošto 10 v več.

Kdor se hoče prav od srca na-
smejati, naj čita to knjigo, ki je polna
drastične komike in prešernega hu-
morja.

Ljubljana **Prešernova ulica 7** **Ljubljana**

Telefon šte. 16.

Leta 1837. ustanovljena delniška družba

427

Telefon šte. 16.

KRANJSKA STAVBINSKA DRUŽBA V LJUBLJANI

Stavbno podjetništvo; pisarna za arhitekture in stavbotehniška dela; tesarstvo in mizarstvo s strojnim obratom za stavbna in fina dela; opekarne s strojnim obratom v Kosezah in na Viču; kamnolomi v Podpeči in v Opatiji. — Priporoča se za stavbna dela vsake vrste.

Prava in neprava ljubezen.

Povest. — Spisal Blaž Pohlin.
Cena broš. 1 K 60 vin., vez. 2 K 50 vin., s pošto 20 vinarjev več.

:: Opatov praporščak. ::

Zgodovinska povest. Spisal Iv. Remec.
Cena broš. 1 K 80 vin., vez. 2 K 70 vin., s pošto 20 vinarjev več.

Ti najnovejši zabavni in veseli knjigi priporoča najtopleje
Narodna knjigarna v Ljubljani.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič

Ljubljana, Mestni trg šte. 5

naznanja okasijsko prodajo

*poletnih oblek in slamnikov za gospode in dečke,
ter poletne damske konfekcije z globoko redu-
ciranimi cenami.*

Prva avstr. zavarovalnica proti
tatarskemu vplomu v Ljubljani,
Wolfova ulica št. 6.

katera zavaruje: na življenje, proti tat-
vini, proti požaru, nezgodam itd.
**sprejme več zanesljivih
in spretnih** LZ 12

potovalcev

:: proti visoki proviziji ::

**Letošnje poletje v znamenju
čevljev Bata**

:: Dobivajo se povsod. ::

Kazensko-pravdni red

z dne 23. maja 1873 šte.
119 državnega zakonika z
dodanim

zvršitvenim propisom

in drugimi zakoni in ukazi
kazenski postopek zadeva-
jočimi.

Trdo vezan 5 K 60 v.,
po pošti 5 K 80 v.

Narodna knjigarna v Ljubljani.

Deželni zbor kranjski in deželne finance

Spisal bivši deželni glavar Fr. pl. Suklje.

Dobi se v

„Narodni knjigarni“ v Ljubljani.

Cena: 1 K 80 vin., s pošto 20 vinarjev več.

Razpisuje se služba občinskega zdravnika v Komnu

Plača po dogovoru.

Prošnje je vlagati do 15. julija t.

Županstvo občine Komen.

2196

Vinko Jazbec, župa.

Zaradi opustitve

raznih vrst perila in švicarskih vezenin posameznih
prtov in spodnjih kril, se prodaja po zelo nizkih cenah.

Opreme za neveste

Platno, šifon in švicarske vezenine se kupijo zelo
ugodno, dalje rjuhe, brisalke, prti, prtiči, opraye za
kavo, nogavice in žepni robci.

Perilo „TETRA“

za gospode in gospe, kdor trpi na protinu, revmatizmu,
ischiasu, naj nosi le to perilo.

Opreme za novorojenčke.

Anton Šarc Ljubljana, Selen-
burgova ulica 5.

Po najvišjem naročilu Njegovega ces. in kr. apostolskega Veličanstva.

Ĵzredna c. kr. državna loterija

za dobrodelne namene c. kr. domobranstva in crožništva.

Ta denarna loterija,

edina v Avstriji zak. dovoljena, ima 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 K.

Glavni dobitok 200.000 K.

Javno žrebanje bo 4. julija 1912. — Srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Dunaju, III, Vor-
dere Zollamtsstrasse 7, v loterijah, trafikah, pri davčnih, poštah, brzo-
javnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za
kupovalce srečk zastoj. — Srečke se dopošljejo poštne prosto.

Od c. kr. loterij. dohod. ravnateljstva (odd. za drž. loterije).

A. Persche, Ljubljana

Beli teden!

:: Od ponedeljka 17. do 23. t. m. prodajam naslednje belo blago po znižanih cenah. ::

Zensko perilo iz batista in šifona

Moško perilo

Čipkasto blago in čipke

Batisti za obleke in bluže

Svilnato blago

Glase rokavice in druge rokavice

Nogavice

Kopalni plašči

Stezniki (modercl).

Popust se da samo pri plačilu v gotovini!

2198